

Przeczytajcie fragment Ewangelii o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem i zastanówcie się, o co chcielibyście zapytać Zacheusza.

[Jezus] wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnje”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło”.

(Łk 19,1-10)

Przeczytajcie fragment Ewangelii o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem i zastanówcie się, o co chcielibyście zapytać Zacheusza.

[Jezus] wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnje”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło”.

(Łk 19,1-10)

Przeczytajcie fragment Ewangelii o spotkaniu Jezusa z Zacheuszem i zastanówcie się, o co chcielibyście zapytać Zacheusza.

[Jezus] wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnje”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło”.

(Łk 19,1-10)

Przeczytajcie fragment Ewangelii o uczniach idących do Emaus i opiszcie sposób działania i zachowanie Jezusa wobec uczniów, posługując się czasownikami w czasie teraźniejszym (Co robi?, Co się z Nim dzieje?).

Tego samego dnia dwaj z nich [uczniów] byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przesłonięte, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: „Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?” Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: „Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało”. Zapytał ich: „Cóż takiego?” Odpowiedzieli Mu: „To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewnijają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli”.

Na to On rzekł do nich: „O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?” I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił”. Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?”

W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

(Łk 24,13-35)

Przeczytajcie fragment Ewangelii o uczniach idących do Emaus i opiszcie sposób działania i zachowanie Jezusa wobec uczniów, posługując się czasownikami w czasie teraźniejszym (Co robi?, Co się z Nim dzieje?).

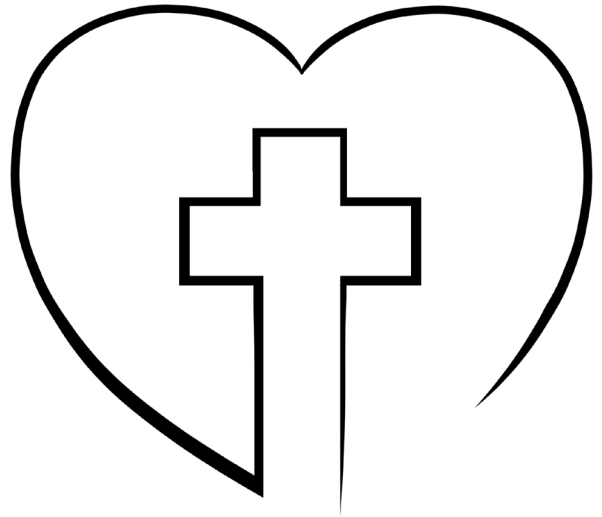
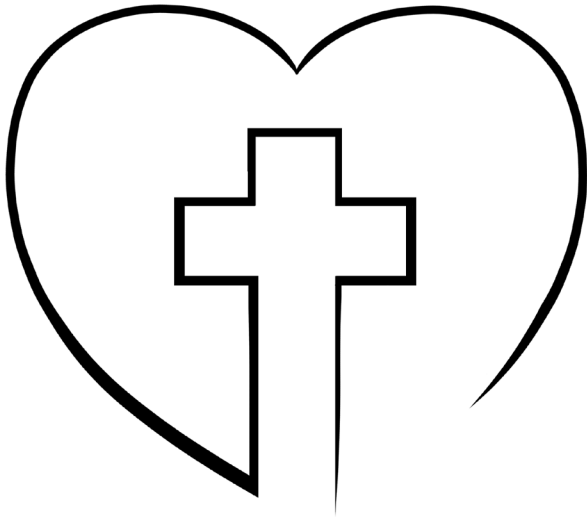
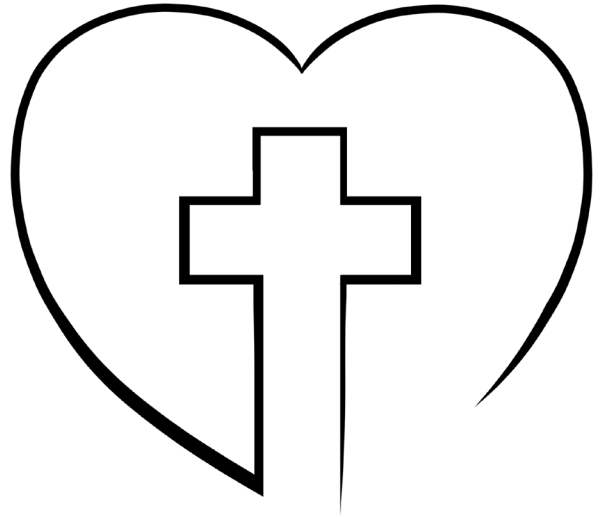
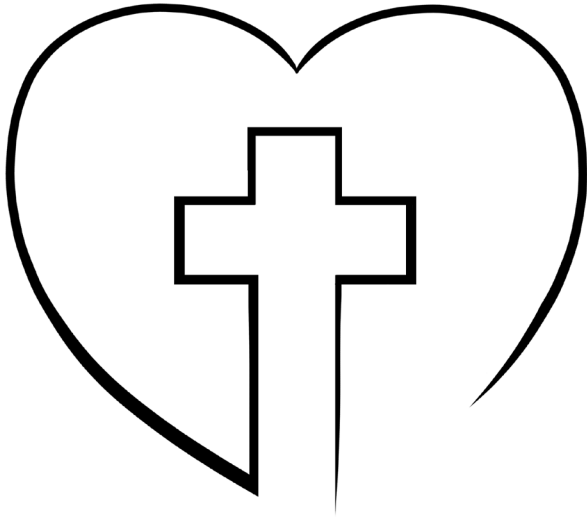
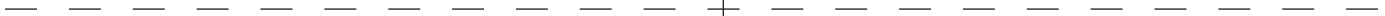
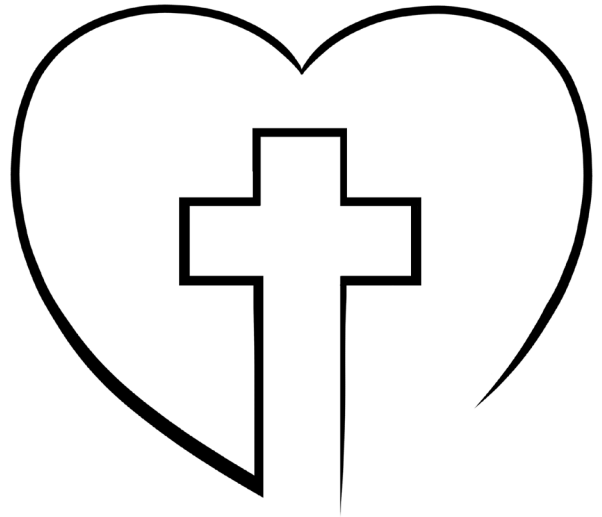
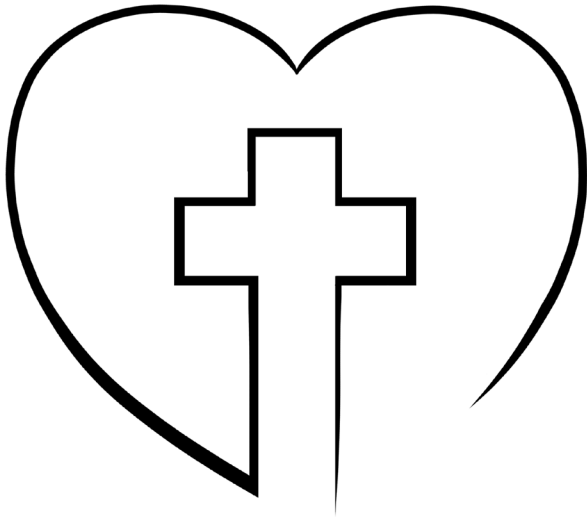
Tego samego dnia dwaj z nich [uczniów] byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali ze sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przesłonięte, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: „Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?” Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: „Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało”. Zapytał ich: „Cóż takiego?” Odpowiedzieli Mu: „To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewnijają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli”.

Na to On rzekł do nich: „O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?” I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykładał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: „Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił”. Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: „Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?”

W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

(Łk 24,13-35)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii opisujący spotkanie Tomasza ze zmartwychwstałym Jezusem.

Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: „Widzieliśmy Pana!” Ale on rzekł do nich: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę”. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: „Pokój wam!” Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż [ją] w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!” Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: „Pan mój i Bóg mój!” Powiedział mu Jezus: „Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”.

(J 20,24-29)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii opisujący spotkanie Tomasza ze zmartwychwstałym Jezusem.

Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: „Widzieliśmy Pana!” Ale on rzekł do nich: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę”. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: „Pokój wam!” Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż [ją] w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!” Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: „Pan mój i Bóg mój!” Powiedział mu Jezus: „Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”.

(J 20,24-29)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii opisujący spotkanie Tomasza ze zmartwychwstałym Jezusem.

Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: „Widzieliśmy Pana!” Ale on rzekł do nich: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę”. A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz [domu] i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: „Pokój wam!” Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż [ją] w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym!” Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: „Pan mój i Bóg mój!” Powiedział mu Jezus: „Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli”.

(J 20,24-29)

Zaimprovizujcie scenkę.

Scenka 1. Dwóch znajomych, którzy są właśnie razem i każdy jest wpatrzony w swój smartfon. Mogą np.: siedzieć i milczeć, od czasu do czasu rzucając jakieś słowo; albo wspólnie grać w jakąś grę online i pokrzykiwać, ciesząc się lub złościąc w zależności od wyników; siedzieć na Facebooku, Instagramie czy Snapchacie – przesyłać zdjęcia, komentować, rzucać sobie wyzwania, lajkować, udostępniać...

Zaimprovizujcie scenkę.

Scenka 1. Dwóch znajomych, którzy są właśnie razem i każdy jest wpatrzony w swój smartfon. Mogą np.: siedzieć i milczeć, od czasu do czasu rzucając jakieś słowo; albo wspólnie grać w jakąś grę online i pokrzykiwać, ciesząc się lub złościąc w zależności od wyników; siedzieć na Facebooku, Instagramie czy Snapchacie – przesyłać zdjęcia, komentować, rzucać sobie wyzwania, lajkować, udostępniać...

Zaimprovizujcie scenkę.

Scenka 2. Dwie dziewczyny, które są razem i przez cały czas zajmują się swoim wyglądem. Malują się, oglądają swoją garderobę, porównują, sprawdzają w internecie najnowsze trendy mody, planują zakupy w sklepach odzieżowych...

Zaimprovizujcie scenkę.

Scenka 2. Dwie dziewczyny, które są razem i przez cały czas zajmują się swoim wyglądem. Malują się, oglądają swoją garderobę, porównują, sprawdzają w internecie najnowsze trendy mody, planują zakupy w sklepach odzieżowych...

SMUTEK

RADOŚĆ

NIESZCZĘŚCIE

SZCZĘŚCIE

Do pracy wszystkimi SPOSOBAMI

Zestaw emocji do pracy nad Ewangelią o wskrzeszeniu Łazarza

Przy jednym fragmencie może znaleźć się więcej niż jedna emocja, ponadto określona emocja może wystąpić w kilku miejscach.

z troską, niepokój, lęk o zdrowie brata, nadzieja, zaufanie do Jezusa, miłość, przyjaźń, spokój, radość, smutek, żal, ból, przygnębienie, cierpienie, współczucie, rozczarowanie, zawierzenie Jezusowi, pokój, ciekawość, pycha, zdziwienie, wzruszenie, poczucie mocy, wdzięczność, zaskoczenie...

Zestaw emocji do pracy nad Ewangelią o wskrzeszeniu Łazarza

Przy jednym fragmencie może znaleźć się więcej niż jedna emocja, ponadto określona emocja może wystąpić w kilku miejscach.

z troską, niepokój, lęk o zdrowie brata, nadzieja, zaufanie do Jezusa, miłość, przyjaźń, spokój, radość, smutek, żal, ból, przygnębienie, cierpienie, współczucie, rozczarowanie, zawierzenie Jezusowi, pokój, ciekawość, pycha, zdziwienie, wzruszenie, poczucie mocy, wdzięczność, zaskoczenie...

Zestaw emocji do pracy nad Ewangelią o wskrzeszeniu Łazarza

Przy jednym fragmencie może znaleźć się więcej niż jedna emocja, ponadto określona emocja może wystąpić w kilku miejscach.

z troską, niepokój, lęk o zdrowie brata, nadzieja, zaufanie do Jezusa, miłość, przyjaźń, spokój, radość, smutek, żal, ból, przygnębienie, cierpienie, współczucie, rozczarowanie, zawierzenie Jezusowi, pokój, ciekawość, pycha, zdziwienie, wzruszenie, poczucie mocy, wdzięczność, zaskoczenie...

Zestaw emocji do pracy nad Ewangelią o wskrzeszeniu Łazarza

Przy jednym fragmencie może znaleźć się więcej niż jedna emocja, ponadto określona emocja może wystąpić w kilku miejscach.

z troską, niepokój, lęk o zdrowie brata, nadzieja, zaufanie do Jezusa, miłość, przyjaźń, spokój, radość, smutek, żal, ból, przygnębienie, cierpienie, współczucie, rozczarowanie, zawierzenie Jezusowi, pokój, ciekawość, pycha, zdziwienie, wzruszenie, poczucie mocy, wdzięczność, zaskoczenie...

Zestaw emocji do pracy nad Ewangelią o wskrzeszeniu Łazarza

Przy jednym fragmencie może znaleźć się więcej niż jedna emocja, ponadto określona emocja może wystąpić w kilku miejscach.

z troską, niepokój, lęk o zdrowie brata, nadzieja, zaufanie do Jezusa, miłość, przyjaźń, spokój, radość, smutek, żal, ból, przygnębienie, cierpienie, współczucie, rozczarowanie, zawierzenie Jezusowi, pokój, ciekawość, pycha, zdziwienie, wzruszenie, poczucie mocy, wdzięczność, zaskoczenie...

Do pracy SPOSOBAMI I i II

Przeczytajcie Ewangelię o wskrzeszeniu Łazarza (pierwsza kolumna). Zastanówcie się, jakie emocje przeżywają w danym momencie bohaterowie (wskazani w drugiej kolumnie), a następnie wpiszcie je w trzecią kolumnę. Możecie skorzystać z zaproponowanego zestawu emocji lub podać własne propozycje.

Fragment Ewangelii (J 11,1-45)	Bohaterowie	Przeżywane emocje, uczucia
Był pewien chory, Łazarz z Betanii, ze wsi Marii i jej siostry Marty. (...) Siostry [Maria i Marta] posłały do Jezusa wiadomość: „Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz”.	Maria i Marta	
A Jezus miłował Martę i jej siostrę, i Łazarza. Gdy posłyszał o jego chorobie, pozostał przez dwa dni tam, gdzie przebywał. Dopiero potem powiedział do swoich uczniów: „Chodźmy znów do Judei! (...) Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, ze względu na was, abysście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego”. (...)	Jezus	
Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów. I wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po utracie brata.	Maria i Marta	
	Żydzi	
Kiedy więc Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wysłała Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga”. Rzekł do niej Jezus: „Brat twój zmartwychwstanie”. Marta Mu odrzekła: „Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym”.	Marta	
Powiedział do niej Jezus: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierysz w to?” Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat”.	Jezus	

Fragment Ewangelii (J 11,1-45)	Bohaterowie	Przeżywane emocje, uczucia
Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała ukradkiem swoją siostrę, mówiąc: „Nauczyciel tu jest i woła cię”. Skoro zaś tamta to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. (...) Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła, udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać. A gdy Maria przyszła do miejsca, gdzie był Jezus, ujrawszy Go, padła Mu do nóg i rzekła do Niego: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł”.	Maria	
Gdy więc Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: „Gdzie go położyliście?” Odpowiedzieli Mu: „Panie, chodź i zobacz!”. Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: „Oto jak go miłował!” Niektórzy zaś z nich powiedzieli: „Czy Ten, który stworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?”	Jezus	
A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus powiedział: „Usuńcie kamień!” Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie”. Jezus rzekł do niej: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?” Usunięto więc kamień.	Jezus	
Jezus wzniósł oczy do góry i rzekł: „Ojczy, dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłatesz”. To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!” I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: „Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić”.	Marta	
Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.	Jezus	

Do pracy SPOSOBEM III

Przeczytajcie Ewangelię o wskrzeszeniu Łazarza (pierwsza kolumna), zastanówcie się, jakie emocje przeżywają w danym momencie bohaterowie (wskazani w drugiej kolumnie) i wpiszcie je w trzecią kolumnę. Możecie skorzystać z zaproponowanego zestawu emocji lub podać własne propozycje. Następnie zilustrujcie muzycznie Ewangelię, dobierając do każdego jej fragmentu jeden z zaproponowanych utworów i wpiszcie go do czwartej kolumny. Możecie także zaproponować kompozycję spoza listy. Sugerujcie się nastrojem utworu, a nie tytułem.

Fragment Ewangelii (J 11,1-45)	Bohaterowie	Przeżywane emocje, uczucia	Tytuł utworu muzycznego
Był pewien chory, Łazarz z Betanii, ze wsi Marii i jej siostry Marty. (...) Siostry [Maria i Marta] posłały do Jezusa wiadomość: „Panie, oto choruje ten, którego Ty kochasz”.	Maria i Marta		
A Jezus mówił Martę i jej siostrę, i Łazarza. Gdy posłyszał o jego chorobie, pozostał przez dwa dni tam, gdzie przebywał. Dopiero potem powędrował do swoich uczniów: „Chodźmy znów do Judei! (...) Łazarz umarł, ale raduję się, że Mnie tam nie było, że względu na was, abyście uwierzyli. Lecz chodźmy do niego”: (...)	Jezus		
Kiedy Jezus tam przybył, zastał Łazarza już od czterech dni spoczywającego w grobie. A Betania była oddalona od Jerozolimy około piętnastu stadiów. I wielu Żydów przybyło przedtem do Marty i Marii, aby je pocieszyć po utracie brata.	Maria i Marta		
Kiedy więc Marta dowiedziała się, że Jezus nadchodzi, wyszła Mu na spotkanie. Maria zaś siedziała w domu. Marta rzekła do Jezusa: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł. Lecz i teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o cokolwiek byś prosił Boga”. Rzekł do niej Jezus: „Brat twój zmartwychwstanie”. Marta Mu odrzekła: „Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym”. Powiedział do niej Jezus: „Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, to choćby umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?” Odpowiedziała Mu: „Tak, Panie! Ja mocno wierzę, że Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży, który miał przyjść na świat”.	Marta		
	Jezus		

Fragment Ewangelii (J 11,1-45)	Bohaterowie	Przeżywane emocje, uczucia	Tytuł utworu muzycznego
<p>Gdy to powiedziała, odeszła i przywołała ukradkiem swoją siostrę, mówiąc: „Nauczyciel tu jest i woła cię”. Skoro zaś tamta to usłyszała, wstała szybko i udała się do Niego. (...) Żydzi, którzy byli z nią w domu i pocieszali ją, widząc, że Maria szybko wstała i wyszła, udali się za nią, przekonani, że idzie do grobu, aby tam płakać. A gdy Maria przyszła do miejsca, gdzie był Jezus, ujrawszy Go, padła Mu do nóg i rzekła do Niego: „Panie, gdybyś tu był, mój brat by nie umarł”.</p>	<p>Maria</p>		
<p>Gdy więc Jezus zobaczył ją płaczącą i płaczących Żydów, którzy razem z nią przyszli, wzruszył się w duchu, rozrzewnił i zapytał: „Gdzie go położyliście?” Odpowiedzieli Mu: „Panie, chodź i zobacz!”. Jezus zapłakał. Żydzi więc mówili: „Oto jak go miłował!” Niektórzy zaś z nich powiedzieli: „Czy Ten, który stworzył oczy niewidomemu, nie mógł sprawić, by on nie umarł?”</p>	<p>Jezus</p>		
<p>A Jezus, ponownie okazując głębokie wzruszenie, przyszedł do grobu. Była to pieczara, a na niej spoczywał kamień. Jezus powiedział: „Usuńcie kamień!” Siostra zmarłego, Marta, rzekła do Niego: „Panie, już cuchnie. Leży bowiem od czterech dni w grobie”. Jezus rzekł do niej: „Czyż nie powiedziałem ci, że jeśli uwierzysz, ujrzysz chwałę Bożą?” Usunięto więc kamień.</p>	<p>Jezus</p>		
<p>Jezus wzniósł oczy do góry i rzekł: „Ojcze, dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś. Ja wiedziałem, że Mnie zawsze wysłuchujesz. Ale ze względu na otaczający Mnie tłum to powiedziałem, aby uwierzyli, że Ty Mnie posłałeś”. To powiedziawszy, zawołał donośnym głosem: „Lazarzu, wyjdź na zewnątrz!” I wyszedł zmarły, mając nogi i ręce przewiązane opaskami, a twarz jego była owinięta chustą. Rzekł do nich Jezus: „Rozwiążcie go i pozwólcie mu chodzić”.</p>	<p>Marta</p>		
<p>Wielu zatem spośród Żydów przybyłych do Marii, ujrawszy to, czego Jezus dokonał, uwierzyło w Niego.</p>	<p>Jezus</p>		
	<p>Żydzi</p>		

**Propozycje utworów do zilustrowania
Ewangelii o wskrzeszeniu Łazarza:**

- Alan Silvestri „I'm Forrest Gump”
- Paul de Senneville „Mariage D'Amour”
- Samuel Barber „Adagio for Strings”
- Georg Friedrich Händel „Alleluja” z oratorium „Mesjasz”
- Edvard Grieg „Peer Gynt Suites”
- Ludvig van Beethoven sonata „Księżycowa”
- Michał Lorenc „Wyjazd z Polski”
- Fryderyk Chopin „Preludium e-moll Op. 28 nr 4”
- Hans Zimmer „Gladiator Theme”
- Ennio Morricone „Chi mai”
- Ennio Morricone „Malena”
- John Debney „Mary goes to Jesus”
- John Debney „Song of complaint”
- Tomaso Albinoni „Adagio g-moll”

**Propozycje utworów do zilustrowania
Ewangelii o wskrzeszeniu Łazarza:**

- Alan Silvestri „I'm Forrest Gump”
- Paul de Senneville „Mariage D'Amour”
- Samuel Barber „Adagio for Strings”
- Georg Friedrich Händel „Alleluja” z oratorium „Mesjasz”
- Edvard Grieg „Peer Gynt Suites”
- Ludvig van Beethoven sonata „Księżycowa”
- Michał Lorenc „Wyjazd z Polski”
- Fryderyk Chopin „Preludium e-moll Op. 28 nr 4”
- Hans Zimmer „Gladiator Theme”
- Ennio Morricone „Chi mai”
- Ennio Morricone „Malena”
- John Debney „Mary goes to Jesus”
- John Debney „Song of complaint”
- Tomaso Albinoni „Adagio g-moll”

**Propozycje utworów do zilustrowania
Ewangelii o wskrzeszeniu Łazarza:**

- Alan Silvestri „I'm Forrest Gump”
- Paul de Senneville „Mariage D'Amour”
- Samuel Barber „Adagio for Strings”
- Georg Friedrich Händel „Alleluja” z oratorium „Mesjasz”
- Edvard Grieg „Peer Gynt Suites”
- Ludvig van Beethoven sonata „Księżycowa”
- Michał Lorenc „Wyjazd z Polski”
- Fryderyk Chopin „Preludium e-moll Op. 28 nr 4”
- Hans Zimmer „Gladiator Theme”
- Ennio Morricone „Chi mai”
- Ennio Morricone „Malena”
- John Debney „Mary goes to Jesus”
- John Debney „Song of complaint”
- Tomaso Albinoni „Adagio g-moll”

**Propozycje utworów do zilustrowania
Ewangelii o wskrzeszeniu Łazarza:**

- Alan Silvestri „I'm Forrest Gump”
- Paul de Senneville „Mariage D'Amour”
- Samuel Barber „Adagio for Strings”
- Georg Friedrich Händel „Alleluja” z oratorium „Mesjasz”
- Edvard Grieg „Peer Gynt Suites”
- Ludvig van Beethoven sonata „Księżycowa”
- Michał Lorenc „Wyjazd z Polski”
- Fryderyk Chopin „Preludium e-moll Op. 28 nr 4”
- Hans Zimmer „Gladiator Theme”
- Ennio Morricone „Chi mai”
- Ennio Morricone „Malena”
- John Debney „Mary goes to Jesus”
- John Debney „Song of complaint”
- Tomaso Albinoni „Adagio g-moll”

Czy tylko Jezus może wskazać drogę do prawdziwego szczęścia?	Czy tylko Jezus może wskazać drogę do prawdziwego szczęścia?
Argumenty na „nie” – są inne sposoby na prawdziwe szczęście	Argumenty na „tak” – tylko Jezus zna drogę do prawdziwego szczęścia
1. Jest wiele sposobów, dróg osiągnięcia szczęścia.	1. Tylko Jezus zna drogę do szczęścia, bo sam ją przeszedł; to On daje prawdziwe szczęście, które nie kończy się wraz ze śmiercią.
2. Ludzie różnią się między sobą fizycznie, psychicznie i duchowo, różnią się też pod względem potrzeb, rozumienia pojęcia szczęścia itd.	2. Tylko z Jezusem człowiek jest w stanie w pełni się rozwinąć pod każdym względem; najgłębszym pragnieniem człowieka jest bycie szczęśliwym w taki sposób, którego nawet nie jest w stanie wyrazić słowami; takie szczęście daje tylko jedna Osoba.
3. Jeżeli ktoś czuje się szczęśliwy bez Jezusa i to mu wystarcza, nie musi szukać.	3. Szczęście bez relacji z Jezusem jest namiastką szczęścia i kiedyś się skończy, a wtedy zostaje pustka.
4. Bardzo wielu ludzi żyje bez wiary w Jezusa i nie wyglądają na nieszczęśliwych.	4. To, co widać na zewnątrz, nie zawsze oddaje to, co jest wewnątrz człowieka, poza tym często zakładamy maski, pod którymi ukrywamy prawdziwe „ja”.
5. Gdyby relacja z Jezusem zapewniała szczęśliwe życie, ludzi wierzących w Niego nie dotykałaby niesprawiedliwość, cierpienia, choroby, które nie dają szczęścia.	5. Wiele nieszczęść spada na osoby wierzące nie dlatego, że Bóg się nimi nie interesuje, ale dlatego, że inni ludzie źle używają swojej wolności i np. bogacą się kosztem innych albo dla zdobycia władzy prowadzą wojny.
6. Nie można traktować poważnie słów kogoś, kto żył 2000 lat temu...	6. To, że Jezus żył, to fakt udowodniony historycznie, a Jego nauką kierują się nadal miliony ludzi.
7. Z obserwacji wynika, że nikt nie daje niczego za darmo; jeśli ktoś komuś pomaga, zawsze ma w tym własny interes...	7. Jezus jest bezinteresowny – nie chce na nikim nic zarabiać.
8. Nie ma pewności, że to, co proponuje Jezus, jest prawdą.	8. Jezus w przeciwieństwie do innych nie ludzi obietnicami łatwego życia, szczęścia.
9. Dlaczego właściwie mam żyć według nauki Jezusa?	9. Lepiej jest żyć według nauki Jezusa, choć nie jest to proste.
10. Można robić, na co tylko ma się ochotę, bez żadnych ograniczeń i zakazów.	10. Jeśli wybierzesz życie według nauki Jezusa, kierujesz się Jego wskazówkami jak radami najlepszego przyjaciela.
11. Można sobie wyznaczyć dowolny cel i dążyć do niego bez względu na cokolwiek lub kogokolwiek.	11. Idąc z Jezusem, pomaga się innym w drodze, a to daje poczucie szczęścia.
.....

Przeczytaj podane wartości i zastanów się, które z nich są dla Ciebie ważne. Możesz także dopisać swoje propozycje. Następnie oceń wszystkie wartości, łącznie z dopisanymi przez Ciebie, w skali od 0 (najmniej ważne) do 5 (najważniejsze).

Najważniejsze wartości

Bóg	☐	wiara	☐	niezależność	☐
sukces	☐	miłość	☐	dobra zabawa	☐
pokój	☐	piękno	☐	sprawiedliwość	☐
rodzina	☐	wolność	☐	rozwój intelektualny	☐
komfort	☐	pieniądze	☐	☐
przyjaźń	☐	zdrowie	☐	☐
mądrość	☐	sport	☐	☐
szczęście	☐	uczciwość	☐	☐

Przeczytaj podane wartości i zastanów się, które z nich są dla Ciebie ważne. Możesz także dopisać swoje propozycje. Następnie oceń wszystkie wartości, łącznie z dopisanymi przez Ciebie, w skali od 0 (najmniej ważne) do 5 (najważniejsze).

Najważniejsze wartości

Bóg	☐	wiara	☐	niezależność	☐
sukces	☐	miłość	☐	dobra zabawa	☐
pokój	☐	piękno	☐	sprawiedliwość	☐
rodzina	☐	wolność	☐	rozwój intelektualny	☐
komfort	☐	pieniądze	☐	☐
przyjaźń	☐	zdrowie	☐	☐
mądrość	☐	sport	☐	☐
szczęście	☐	uczciwość	☐	☐

Przeczytaj uważnie tekst biblijny, a następnie zdanie po zdaniu zaznacz w następujący sposób:

- znak zapytania – gdy zdanie jest niezrozumiałe, trudne i wymaga wyjaśnienia,
- wykrzyknik – gdy zdanie wyraża coś ważnego dla świata, dla współczesnych ludzi,
- strzałka – gdy zdanie osobiście cię poruszyło.

Gdy Jezus dokończył wszystkich (...) mów do słuchającego Go ludu, wszedł do Kafarnaum. Sługa pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorował i bliski był śmierci. Skoro setnik postyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszą żydowską z prośbą, żeby przyszedł i uzdrowił mu sługę. Ci zjawili się u Jezusa i prosili Go usilnie: „Godzien jest, żebyś mu to wyświadczył – mówili – miłuje bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę”. Jezus przeto zdążył z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał do Niego przyjaciół ze słowami: „Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój. I dlatego ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: «Idź!» – a idzie; drugiemu: «Przyjdź!» – a przychodzi; a mojemu słudze: «Zrób to!» – a robi”. Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się nad nim, i zwróciwszy się do tłumu, który szedł za Nim, rzekł: „Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu”. A gdy wysłańcy wrócili do domu, zastali sługę zdrowego.

(Łk 7,1-10)

Przeczytaj uważnie tekst biblijny, a następnie zdanie po zdaniu zaznacz w następujący sposób:

- znak zapytania – gdy zdanie jest niezrozumiałe, trudne i wymaga wyjaśnienia,
- wykrzyknik – gdy zdanie wyraża coś ważnego dla świata, dla współczesnych ludzi,
- strzałka – gdy zdanie osobiście cię poruszyło.

Gdy Jezus dokończył wszystkich (...) mów do słuchającego Go ludu, wszedł do Kafarnaum. Sługa pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorował i bliski był śmierci. Skoro setnik postyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszą żydowską z prośbą, żeby przyszedł i uzdrowił mu sługę. Ci zjawili się u Jezusa i prosili Go usilnie: „Godzien jest, żebyś mu to wyświadczył – mówili – miłuje bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę”. Jezus przeto zdążył z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał do Niego przyjaciół ze słowami: „Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój. I dlatego ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: «Idź!» – a idzie; drugiemu: «Przyjdź!» – a przychodzi; a mojemu słudze: «Zrób to!» – a robi”. Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się nad nim, i zwróciwszy się do tłumu, który szedł za Nim, rzekł: „Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu”. A gdy wysłańcy wrócili do domu, zastali sługę zdrowego.

(Łk 7,1-10)

Przeczytaj fragment biblijny, następnie zamaluj na żółto wszystkie zwroty i wyrażenia, w których Jezus mówi o sobie, a na niebiesko te, w których mówi o ludziach wierzących w Niego.

Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie, i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca”.

(J 10,7-18)

Przeczytaj fragment biblijny, następnie zamaluj na żółto wszystkie zwroty i wyrażenia, w których Jezus mówi o sobie, a na niebiesko te, w których mówi o ludziach wierzących w Niego.

Jezus powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Ja jestem bramą owiec. Wszyscy, którzy przyszli przede Mną, są złodziejami i rozbójnikami, a nie posłuchały ich owce. Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony – wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie, i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; najemnik ucieka, dlatego że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej zagrody. I te muszę przyprowadzić, i będą słuchać głosu mego, i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja z siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca”.

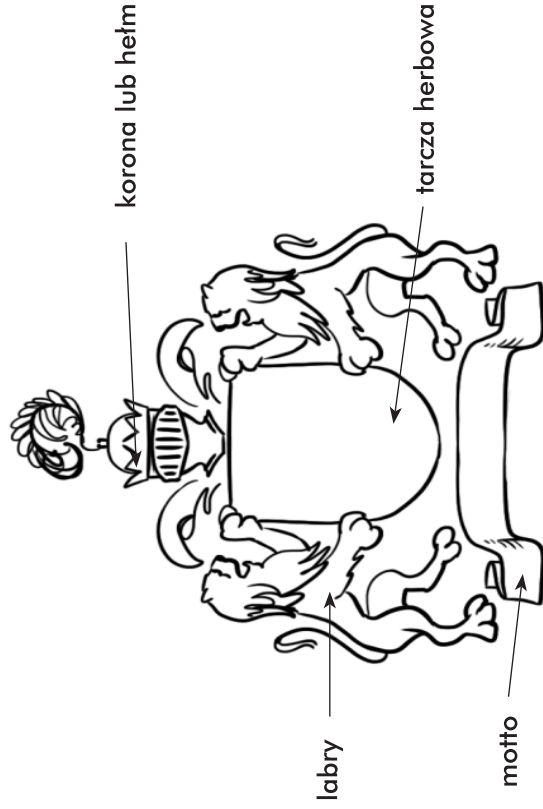
(J 10,7-18)

Arkusze dla grup

HERB

Znak rozpoznawczo-bojowy, ustalany według ścisłych reguł heraldycznych, pełniący funkcję wyróżnika osoby stanu rycerskiego, później szlacheckiego, także rodziny, rodu, organizacji kościelnej, miasta, jednostki podziału terytorialnego lub państwa.

(na podst. *Herb*, <<https://pl.wikipedia.org/wiki/Herb>>, dostęp: 14.05.2018)

ELEMENTY HERBU

Tradycyjnie w herbie występują cztery podstawowe elementy:

Tarcza herbowa

Centralny element herbu, na którym są przedstawione zwierzęta, rośliny, figury geometryczne, litery, przedmioty itp. Tarcza może być również podzielona na części, na których znajdują się różne symbole.

Trzymacze (labry)

Tarczę wspierają po obu stronach postacie ludzi lub zwierząt (prawdziwych lub fikcyjnych), zwane trzymaczami lub labrami.

Motto

Motto (inaczej zawołanie bojowe) jest napisane w dowolnym języku na wstędze umieszczonej pod tarczą.

Korona lub hełm

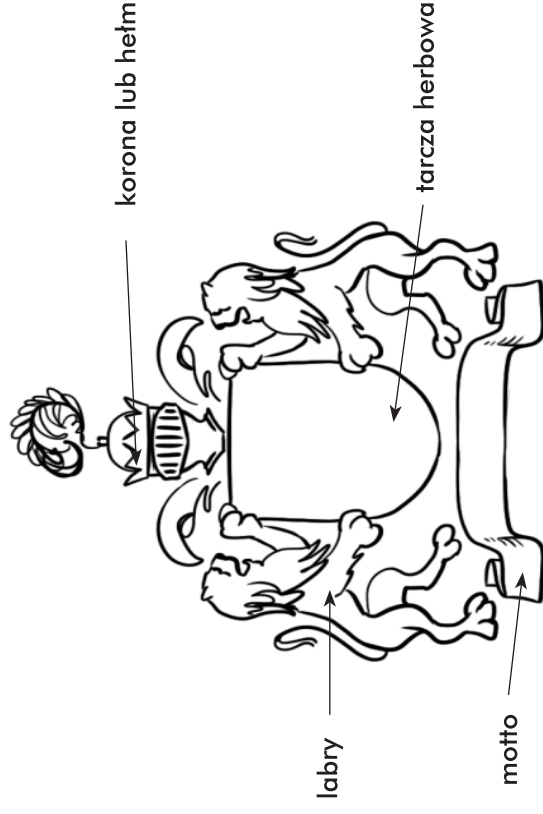
Nad tarczą najczęściej jest umieszczony rycerski hełm lub korona.

Arkusze dla grup

HERB

Znak rozpoznawczo-bojowy, ustalany według ścisłych reguł heraldycznych, pełniący funkcję wyróżnika osoby stanu rycerskiego, później szlacheckiego, także rodziny, rodu, organizacji kościelnej, miasta, jednostki podziału terytorialnego lub państwa.

(na podst. *Herb*, <<https://pl.wikipedia.org/wiki/Herb>>, dostęp: 14.05.2018)

ELEMENTY HERBU

Tradycyjnie w herbie występują cztery podstawowe elementy:

Tarcza herbowa

Centralny element herbu, na którym są przedstawione zwierzęta, rośliny, figury geometryczne, litery, przedmioty itp. Tarcza może być również podzielona na części, na których znajdują się różne symbole.

Trzymacze (labry)

Tarczę wspierają po obu stronach postacie ludzi lub zwierząt (prawdziwych lub fikcyjnych), zwane trzymaczami lub labrami.

Motto

Motto (inaczej zawołanie bojowe) jest napisane w dowolnym języku na wstędze umieszczonej pod tarczą.

Korona lub hełm

Nad tarczą najczęściej jest umieszczony rycerski hełm lub korona.

Przeczytajcie tekst przypowieści o dobrej lub złej budowli i napiszcie jej parafrazę. Zwróćcie przy tym uwagę na to, by zostały zachowane najważniejsze treści i przesłanie przypowieści.

Jezus powiedział: „Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki”.

(Mt 7,24-27)

Przeczytajcie tekst przypowieści o dobrej lub złej budowli i napiszcie jej parafrazę. Zwróćcie przy tym uwagę na to, by zostały zachowane najważniejsze treści i przesłanie przypowieści.

Jezus powiedział: „Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki”.

(Mt 7,24-27)

Przeczytajcie tekst przypowieści o dobrej lub złej budowli i napiszcie jej parafrazę. Zwróćcie przy tym uwagę na to, by zostały zachowane najważniejsze treści i przesłanie przypowieści.

Jezus powiedział: „Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki”.

(Mt 7,24-27)

Przeczytajcie tekst przypowieści o dobrej lub złej budowli i napiszcie jej parafrazę. Zwróćcie przy tym uwagę na to, by zostały zachowane najważniejsze treści i przesłanie przypowieści.

Jezus powiedział: „Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały rzeki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki”.

(Mt 7,24-27)

Do pracy SPOSOBEM I

Grupa 1

Przedstawcie graficznie otrzymany przymiot Kościoła.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przezwy-
ciążone wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

Grupa 2

Przedstawcie graficznie otrzymany przymiot Kościoła.

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

Grupa 3

Przedstawcie graficznie otrzymany przymiot Kościoła.

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

Grupa 4

Przedstawcie graficznie otrzymany przymiot Kościoła.

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Do pracy SPOSOBEM II

Grupa 1

Przedstawcie za pomocą kalamburu otrzymany opis przymiotu Kościoła.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyżnione wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

Grupa 2

Przedstawcie za pomocą kalamburu otrzymany opis przymiotu Kościoła.

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

Grupa 3

Przedstawcie za pomocą kalamburu otrzymany opis przymiotu Kościoła.

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

Grupa 4

Przedstawcie za pomocą kalamburu otrzymany opis przymiotu Kościoła.

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Grupa 1

Na podstawie otrzymanego opisu przymiotu Kościoła napiszcie krótkie wyznania wiary, czyli zdania zaczynające się od słów: „Wierzę w Kościół...” lub „Wierzę, że Kościół...”

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyżnione wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

.....
.....

Grupa 2

Na podstawie otrzymanego opisu przymiotu Kościoła napiszcie krótkie wyznania wiary, czyli zdania zaczynające się od słów: „Wierzę w Kościół...” lub „Wierzę, że Kościół...”

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

.....
.....

Grupa 3

Na podstawie otrzymanego opisu przymiotu Kościoła napiszcie krótkie wyznania wiary, czyli zdania zaczynające się od słów: „Wierzę w Kościół...” lub „Wierzę, że Kościół...”

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

.....
.....

Grupa 4

Na podstawie otrzymanego opisu przymiotu Kościoła napiszcie krótkie wyznania wiary, czyli zdania zaczynające się od słów: „Wierzę w Kościół...” lub „Wierzę, że Kościół...”

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

.....
.....

Do pracy SPOSOBEM IV

Wykonajcie makietę kościoła. Przeczytajcie uważnie opisy przymiotów Kościoła, a następnie zaznaczcie je na otrzymanej bryle i sporządźcie legendę.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyżnione wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Wykonajcie makietę kościoła. Przeczytajcie uważnie opisy przymiotów Kościoła, a następnie zaznaczcie je na otrzymanej bryle i sporządźcie legendę.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyżnione wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

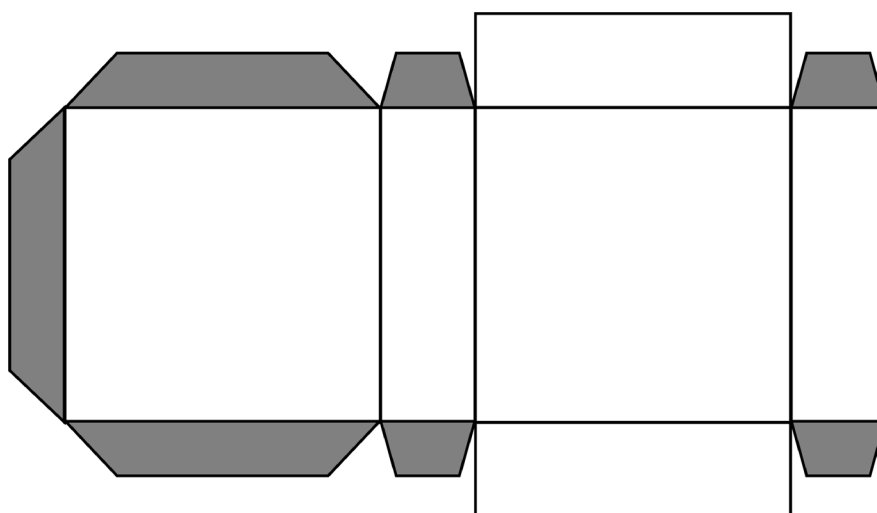
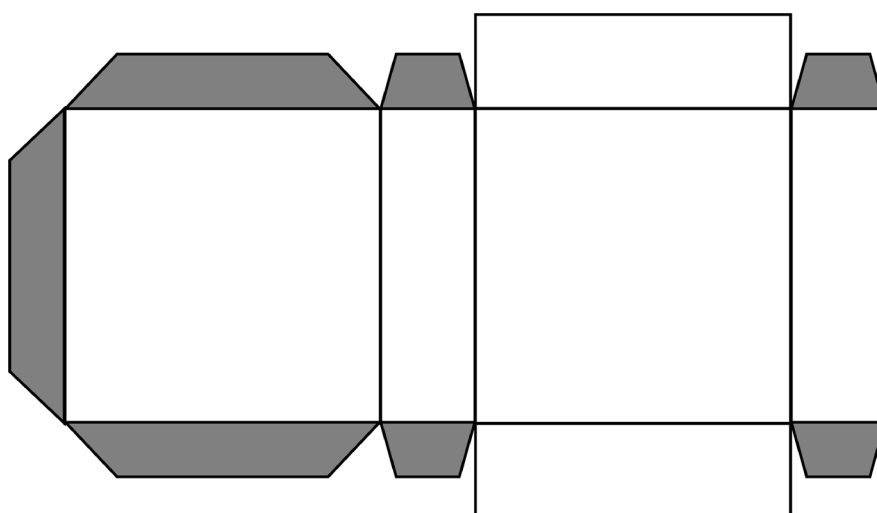
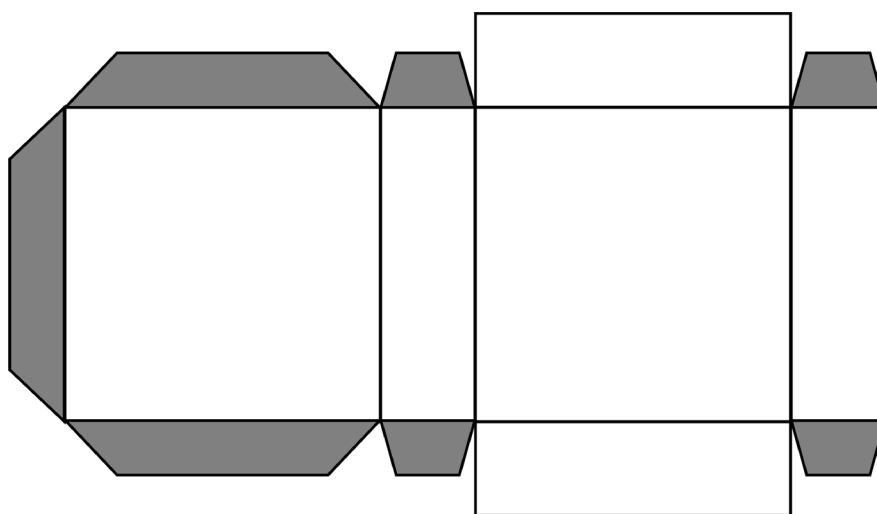
(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

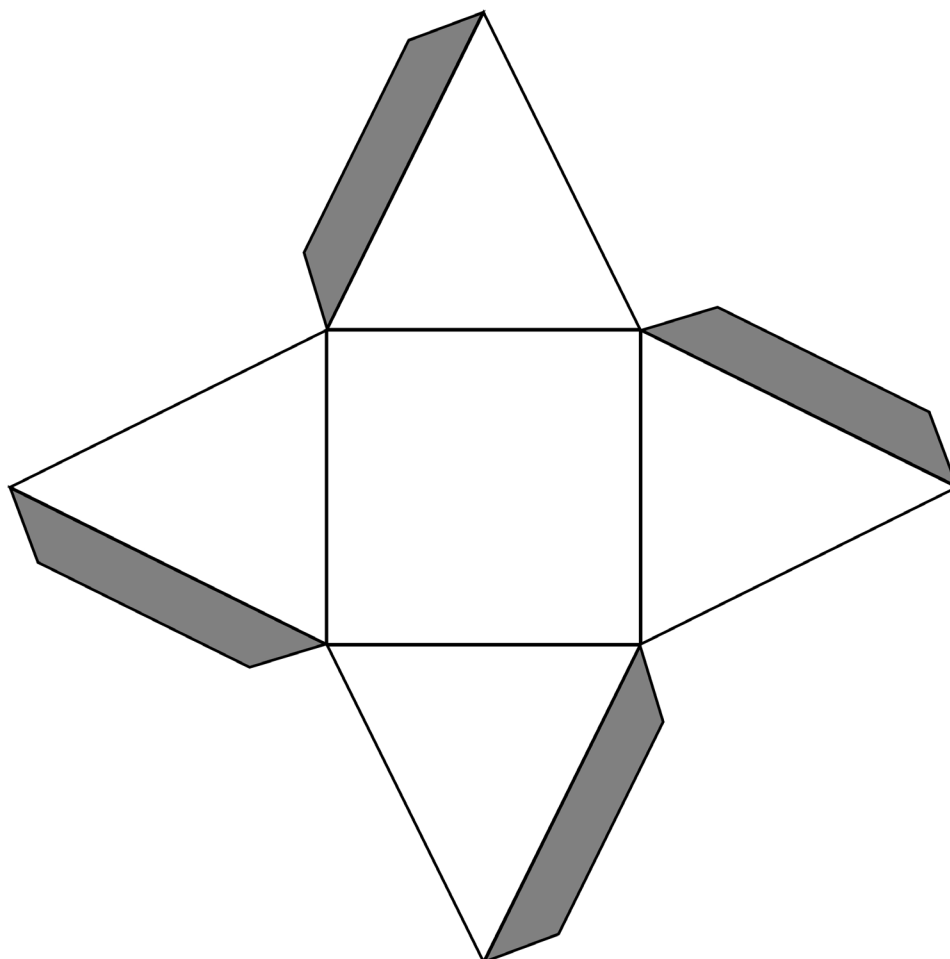
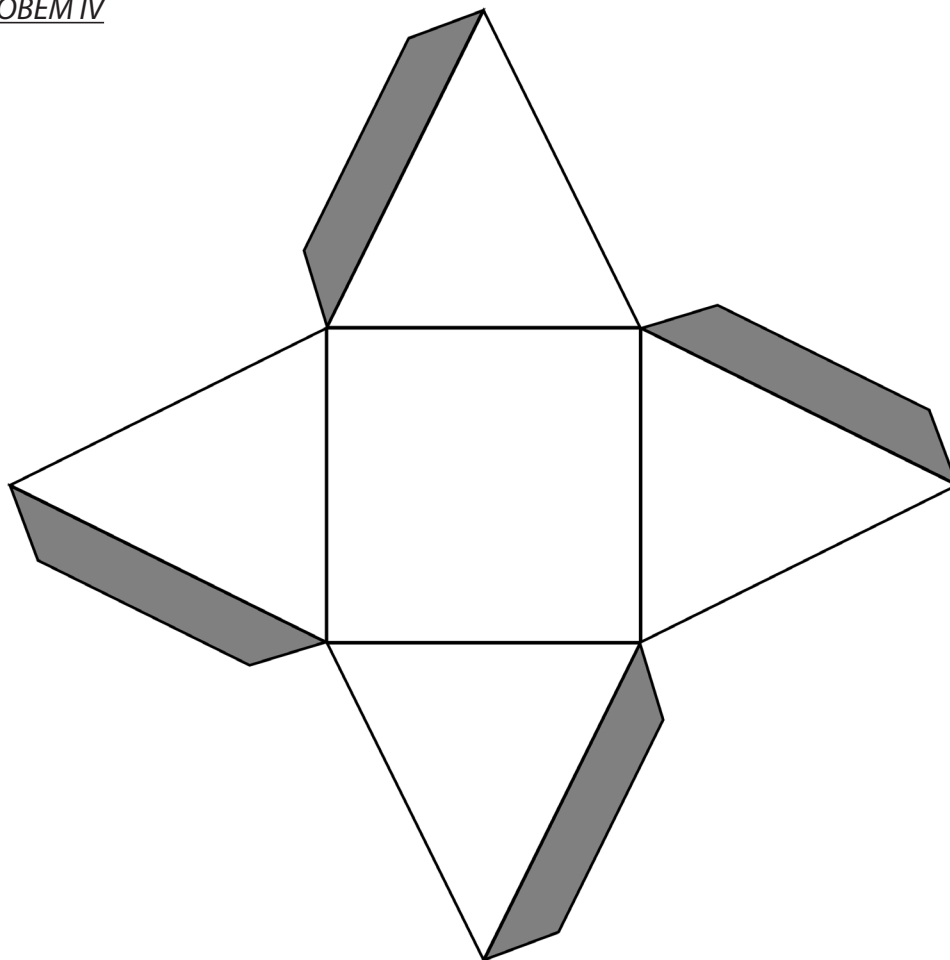
„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Do pracy SPOSOBEM V

Wykonajcie wyklejankę bryły kościoła. Przeczytajcie uważnie opisy przymiotów Kościoła, a następnie zaznaczcie je na otrzymanej bryle i sporządźcie legendę.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyciężone wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Wykonajcie wyklejankę bryły kościoła. Przeczytajcie uważnie opisy przymiotów Kościoła, a następnie zaznaczcie je na otrzymanej bryle i sporządźcie legendę.

„Kościół jest «jeden»: ma jednego Pana, wyznaje jedną wiarę, rodzi się z jednego chrztu, tworzy jedno Ciało, jest ożywiany przez jednego Ducha ze względu na jedną nadzieję, u której kresu zostaną przewyciężone wszystkie podziały”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 866)

„Kościół jest «święty»: jego twórcą jest najświętszy Bóg; Chrystus, Jego Oblubieniec, wydał się na ofiarę, aby go uświęcić; ożywia go Duch świętości. Chociaż obejmuje grzeszników, jest «nieskalany, choć złożony z grzeszników»”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 867)

„Kościół jest «powszechny»: głosi całość wiary; nosi w sobie pełnię środków zbawienia i rozdziela je; jest posłany do wszystkich narodów; zwraca się do wszystkich ludzi; obejmuje wszystkie czasy”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 868)

„Kościół jest «apostolski»: jest zbudowany na trwałych fundamentach «dwunastu Apostołów Baranka» (Ap 21,14); jest niezniszczalny; jest nieomylnie zachowywany w prawdzie. Chrystus rządzi Kościołem przez Piotra i innych Apostołów, obecnych w ich następcach, papieżu i Kolegium Biskupów”.

(Katechizm Kościoła katolickiego, 869)

Przeczytaj uważnie tekst Ewangelii o weselu w Kanie Galilejskiej i znajdź słowo, bez którego cud nie mógłby zaistnieć.

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: „Nie mają wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czy jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Jezus rzekł do sług: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem powiedział do nich: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Ci więc zanieśli. Gdy zaś starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – a nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

(J 2,1-11)

Przeczytaj uważnie tekst Ewangelii o weselu w Kanie Galilejskiej i znajdź słowo, bez którego cud nie mógłby zaistnieć.

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: „Nie mają wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czy jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Jezus rzekł do sług: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem powiedział do nich: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Ci więc zanieśli. Gdy zaś starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – a nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

(J 2,1-11)

Przeczytaj uważnie tekst Ewangelii o weselu w Kanie Galilejskiej i znajdź słowo, bez którego cud nie mógłby zaistnieć.

Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: „Nie mają wina”. Jezus Jej odpowiedział: „Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czy jeszcze nie nadeszła godzina moja?” Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Jezus rzekł do sług: „Napełnijcie stągwie wodą”. I napełnili je aż po brzegi. Potem powiedział do nich: „Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu”. Ci więc zanieśli. Gdy zaś starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – a nie wiedział, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: „Každy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory”. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

(J 2,1-11)

1. Byśmy potrafili dziękować za Kościół, w którym jesteś z nami i przez który działasz w naszym życiu. *Przez serce Maryi...*

2. Byśmy w trudnych chwilach szukali pomocy u Ciebie. *Przez serce Maryi...*

3. Aby nigdy nie brakło tych, którzy będą nas uczyć zasad Ewangelii i udzielać nam sakramentów – znaków Twojej łaski. *Przez serce Maryi...*

4. Byśmy byli wsłuchani w Twoje słowo i żyli według Twoich wskazań na co dzień. *Przez serce Maryi...*

5. Byśmy odczuwali potrzebę przystępowania do sakramentów. *Przez serce Maryi...*

6. Byśmy byli otwarci na Twoją łaskę, którą otrzymujemy w sakramentach. *Przez serce Maryi...*

7. Byśmy mieli dobre oczy, które widzą dobro w innych ludziach. *Przez serce Maryi...*

8. Byśmy mieli serca wrażliwe na tych, którzy cierpią. *Przez serce Maryi...*

9. Byśmy byli gotowi pomagać tym, którzy są w jakiegokolwiek potrzebie. *Przez serce Maryi...*

10. Byśmy sprawiali innym radość. *Przez serce Maryi...*

Przeczytajcie uważnie tekst o powołaniu pierwszych uczniów i zastanówcie się, co mógłby napisać Jezus, gdyby chciał opublikować ogłoszenie, że poszukuje osób do współpracy. Zredagujcie ogłoszenie Jezusa o poszukiwaniu pracownika.

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, [Jezus] ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

(Mt 4,18-22)

Przeczytajcie uważnie tekst o powołaniu pierwszych uczniów i zastanówcie się, co mógłby napisać Jezus, gdyby chciał opublikować ogłoszenie, że poszukuje osób do współpracy. Zredagujcie ogłoszenie Jezusa o poszukiwaniu pracownika.

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, [Jezus] ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

(Mt 4,18-22)

Przeczytajcie uważnie tekst o powołaniu pierwszych uczniów i zastanówcie się, co mógłby napisać Jezus, gdyby chciał opublikować ogłoszenie, że poszukuje osób do współpracy. Zredagujcie ogłoszenie Jezusa o poszukiwaniu pracownika.

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, [Jezus] ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

(Mt 4,18-22)

Przeczytajcie uważnie tekst o powołaniu pierwszych uczniów i zastanówcie się, co mógłby napisać Jezus, gdyby chciał opublikować ogłoszenie, że poszukuje osób do współpracy. Zredagujcie ogłoszenie Jezusa o poszukiwaniu pracownika.

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, [Jezus] ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

(Mt 4,18-22)

Arkusz dla prowadzącego

1. Proszę się ustawić w kolejności według rozmiaru buta.
2. Proszę się ustawić w kolejności według rozpiętości ramion.
3. Proszę się ustawić w kolejności alfabetycznej według ulubionych kolorów.
4. Proszę się ustawić w kolejności według liczby rodzeństwa.
5. Proszę się ustawić w kolejności według koloru włosów, od najjaśniejszego do najciemniejszego.
6. Proszę się ustawić w kolejności alfabetycznej według imienia.
7. Proszę się ustawić w kolejności alfabetycznej według nazwiska.
8. Proszę się ustawić w kolejności według liczby posiadanych zwierząt domowych.

Do pracy SPOSOBEM I a)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść za pomocą zaimprovizowanej scenki.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść za pomocą zaimprovizowanej scenki.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść za pomocą zaimprovizowanej scenki.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Do pracy SPOSOBEM I b)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść, przenosząc ją w czasy współczesne np. w realia szkoły, domu, parafii.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść, przenosząc ją w czasy współczesne np. w realia szkoły, domu, parafii.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie przedstawcie jego treść, przenosząc ją w czasy współczesne np. w realia szkoły, domu, parafii.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Do pracy SPOSOBEM II

Grupa 1

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie napiszcie relację z posiłku u przywódcy faryzeuszów z punktu widzenia gospodarza.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Grupa 2

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie napiszcie relację z posiłku u przywódcy faryzeuszów z punktu widzenia zaproszonego na ucztę faryzeusza.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Grupa 3

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie napiszcie relację z posiłku u przywódcy faryzeuszów z punktu widzenia służącego w domu przywódcy faryzeuszów.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Do pracy SPOSOBEM II

Grupa 4

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie napiszcie relację z posiłku u przywódcy faryzeuszów z punktu widzenia obecnego na nim ucznia Jezusa.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

Grupa 5

Przeczytajcie tekst biblijny. Następnie napiszcie relację z posiłku u przywódcy faryzeuszów z punktu widzenia Jezusa.

Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili.

(...) Opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się unią, będzie wywyższony”.

(Łk 14,1.7-11)

„Przyjacielu, Przyjaciółko!

Zajmij swoje miejsce! Nie pierwsze. *SWOJE!* To, do którego Cię przewidziałem i wybrałem. To, do którego Cię uzdolniłem i wyposażyłem. I stale wyposażam i uzdalniam. Zajmij je wreszcie. Odważ się, nawróć się i zajmij! (...) Potrzebuję tego Ja – Twój Pan i Zbawiciel. Potrzebuje tego Kościół (...). Potrzebują tego (...) Siostry i Bracia. Potrzebuje tego świat, do którego jesteśmy razem posłani. *Amen*”.

(Abp G. Ryś, *Zajmijcie Wasze miejsca*, <<http://kosciol.wiara.pl/doc/4294973.Abp-Rys-Zajmijcie-Wasze-miejsca>>, dostęp: 19.02.2018)

„Przyjacielu, Przyjaciółko!

Zajmij swoje miejsce! Nie pierwsze. *SWOJE!* To, do którego Cię przewidziałem i wybrałem. To, do którego Cię uzdolniłem i wyposażyłem. I stale wyposażam i uzdalniam. Zajmij je wreszcie. Odważ się, nawróć się i zajmij! (...) Potrzebuję tego Ja – Twój Pan i Zbawiciel. Potrzebuje tego Kościół (...). Potrzebują tego (...) Siostry i Bracia. Potrzebuje tego świat, do którego jesteśmy razem posłani. *Amen*”.

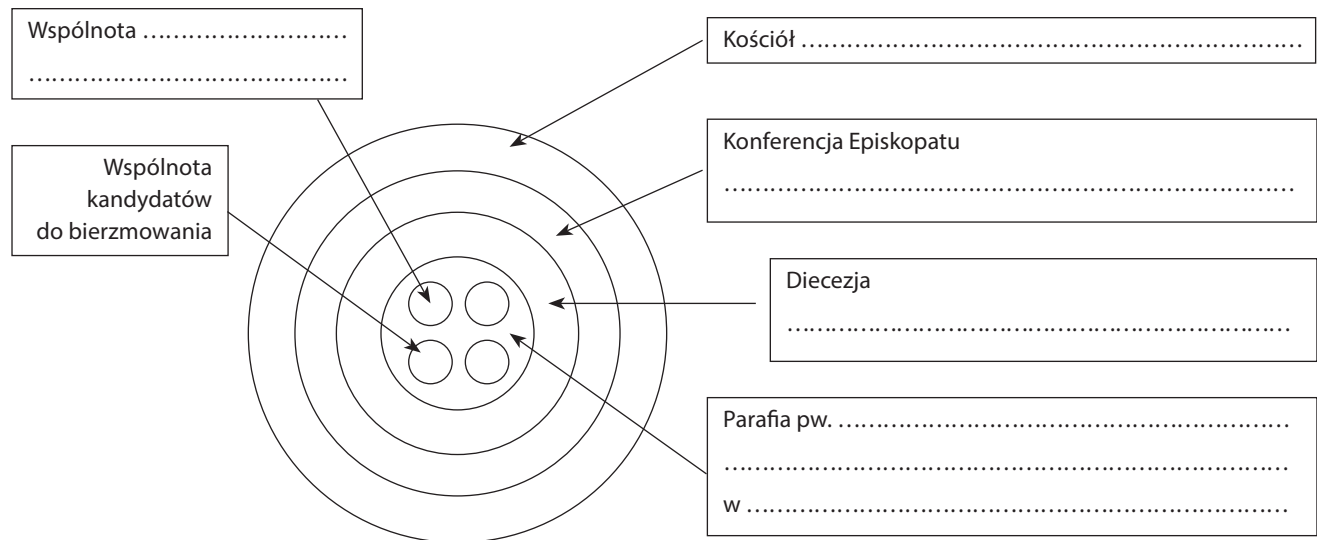
(Abp G. Ryś, *Zajmijcie Wasze miejsca*, <<http://kosciol.wiara.pl/doc/4294973.Abp-Rys-Zajmijcie-Wasze-miejsca>>, dostęp: 19.02.2018)

Miejscówka (twoje imię)

W miejsce kropek wpisz odpowiednie nazwy Konferencji Episkopatu, diecezji i parafii, do których należysz. Zastanów się:

- Jakie wspólnoty działają w twojej parafii?
- Czym się zajmują?
- Do której wspólnoty w parafii należysz?

Następnie w obrębie okręgu oznaczającego parafię narysuj i podpisz kręgi działających w niej wspólnot. Czerwonym kolorem zaznacz krąg wspólnoty, do której należysz, a zielonym tej, do której jeszcze nie należysz, ale w której widzisz miejsce dla siebie.

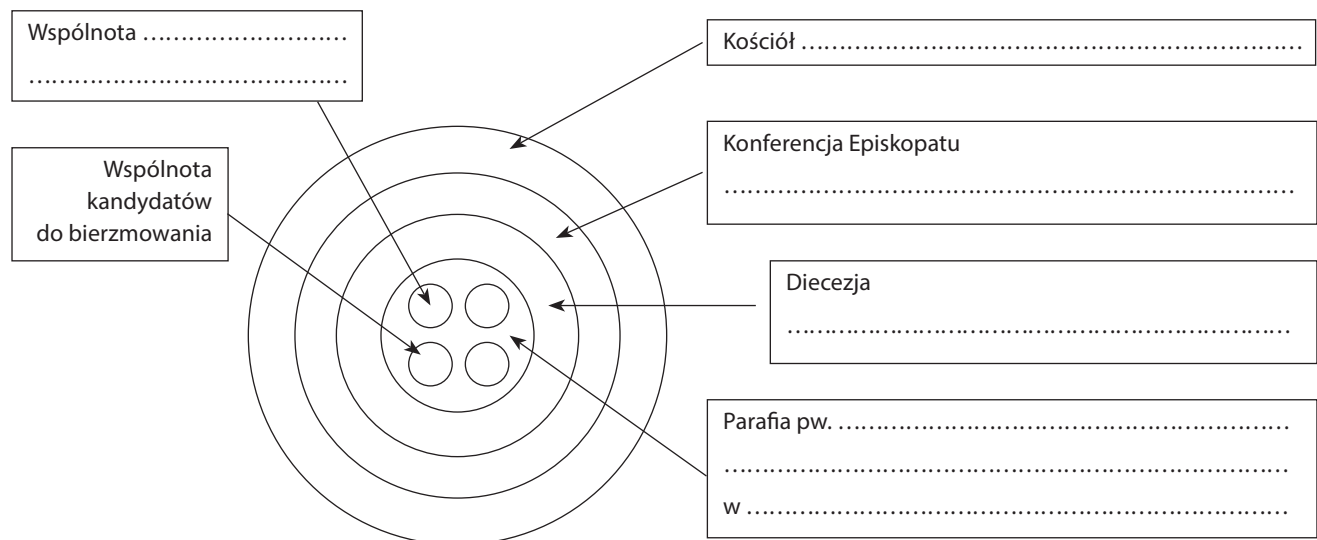

Miejscówka (twoje imię)

W miejsce kropek wpisz odpowiednie nazwy Konferencji Episkopatu, diecezji i parafii, do których należysz. Zastanów się:

- Jakie wspólnoty działają w twojej parafii?
- Czym się zajmują?
- Do której wspólnoty w parafii należysz?

Następnie w obrębie okręgu oznaczającego parafię narysuj i podpisz kręgi działających w niej wspólnot. Czerwonym kolorem zaznacz krąg wspólnoty, do której należysz, a zielonym tej, do której jeszcze nie należysz, ale w której widzisz miejsce dla siebie.

Przeczytajcie przypowieść o robotnikach w winnicy, a następnie dopiszcie jej zakończenie w taki sposób, aby wynikało z niej wyjaśnienie postawy gospodarza.

Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli. Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?” Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i wy do winnicy”. A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność, poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych”. Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: „Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekotę”. Na to odrzekł jednemu z nich: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czyż nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje, i odejź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?” Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

(Mt 20,1-16)

Przeczytajcie przypowieść o robotnikach w winnicy, a następnie dopiszcie jej zakończenie w taki sposób, aby wynikało z niej wyjaśnienie postawy gospodarza.

Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli. Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?” Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i wy do winnicy”. A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność, poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych”. Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: „Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekotę”. Na to odrzekł jednemu z nich: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czyż nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje, i odejź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?” Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

(Mt 20,1-16)

Grupa 1

Przeczytajcie tekst poniższej modlitwy i uwzględniając zadania kapłanów w niej wymienione, ułóżcie życzenia z okazji jubileuszu dwudziestu pięciu lat święceń kapłańskich.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże. Ty przez namaszczenie Duchem Świętym ustanowiłeś Twojego Jednorodzonego Syna Kapłanem nowego i wiecznego przymierza i postanowiłeś, że Jego jedyne kapłaństwo będzie trwało w Kościele. Chrystus nie tylko obdarzył cały lud odkupiony królewskim kapłaństwem, lecz w swojej miłości dla braci wybiera ludzi, którzy przez święcenia otrzymują udział w Jego kapłańskiej służbie. W Jego imieniu odnawiają oni Ofiarę, przez którą odkupił ludzi, i przygotowują dla Twoich dzieci ucztę paschalną. Otaczają oni miłością Twój lud święty, karmią go słowem i umacniają sakramentami. Poświęcając swoje życie dla Ciebie i dla zbawienia braci, starają się upodobnić do Chrystusa i składają Tobie świadectwo wiary i miłości.

(Mszal Rzymski, *Prefacja na Mszę Krzyżma*, <<http://ordo.palotyni.pl/index.php/mszal-rzymski/prefacje/174-prefacja-na-msze-krzyzma>>, dostęp: 24.02.2018)

Grupa 2

Przeczytajcie tekst poniższej modlitwy i uwzględniając opisaną w niej postawę Jezusa – wzoru do naśladowania dla osób zakonnych, ułóżcie życzenia z okazji ślubów wieczystych.

Zaprawdę, godne to jest, abyśmy Tobie, Ojczy święty, składali dziękczynienie i sprawiedliwe, abyśmy Ciebie wychwalali, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. On się narodził z Matki Dziewicy, ludzi czystego serca nazwał błogosławionymi, a swoim życiem uczył osiągać szczyty czystości. On zawsze pragnął pełnić Twoją wolę i stawiając się dla nas posłusznym aż do śmierci, oddał się Tobie w doskonałej ofierze. On wezwał do gorliwej służby Twojemu majestatowi tych, którzy ze względu na Ciebie wyrzekają się wszystkiego na ziemi, i zapewnił ich, że znajdują skarby w niebie.

(Mszal Rzymski, *Prefacja na śluby zakonne*, <<http://ordo.palotyni.pl/index.php/mszal-rzymski/prefacje/178-prefacja-na-sluby-zakonne>>, dostęp: 24.02.2018)

Grupa 3

Przeczytajcie tekst poniższej modlitwy i uwzględniając sposób, w jaki Bóg łączy związki małżeńskie, ułóżcie życzenia z okazji piątej rocznicy małżeństwa.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże.

Ty łączysz związki małżeńskie słodkim jarzmem miłości i nierozzerwalnym węzłem pokoju, aby czysta płodność świętych małżeństw służyła pomnażaniu Twoich przybranych dzieci. Twoja bowiem opatrzność, Panie, i Twoja łaska w niewysłowny sposób do tego prowadzi, że ludzie zrodzeni dla wzbogacenia świata, przez chrzest zostają odrodzeni i powiększają Twój Kościół, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa.

(Mszal Rzymski, *1. prefacja na mszę za nowożeńców*, <<http://ordo.palotyni.pl/index.php/mszal-rzymski/prefacje/175-1-prefacja-na-msze-za-nowozencow>>, dostęp: 24.02.2018)

Wczytajcie się uważnie w przypowieść o zabłąkanej owcy i spróbujcie znaleźć jak największą liczbę tytułów, które do niej pasują.

Przybliżeli się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie, mówiąc: „Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła». Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”.

(Łk 15,1-7)

Wczytajcie się uważnie w przypowieść o zabłąkanej owcy i spróbujcie znaleźć jak największą liczbę tytułów, które do niej pasują.

Przybliżeli się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie, mówiąc: „Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła». Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”.

(Łk 15,1-7)

Wczytajcie się uważnie w przypowieść o zabłąkanej owcy i spróbujcie znaleźć jak największą liczbę tytułów, które do niej pasują.

Przybliżeli się do Niego wszyscy celnicy i grzesznicy, aby Go słuchać. Na to szemrali faryzeusze i uczeni w Piśmie, mówiąc: „Ten przyjmuje grzeszników i jada z nimi”. Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: „Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła». Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia”.

(Łk 15,1-7)

✓ Jestem osobą otwartą.

✓ Jestem osobą otwartą.

✓ Jestem wrażliwy/wrażliwa na odczucia innych.

✓ Jestem wrażliwy/wrażliwa na odczucia innych.

✓ Mam skłonność do silnych reakcji emocjonalnych.

✓ Mam skłonność do silnych reakcji emocjonalnych.

✓ Mam skłonność do dominowania nad grupą.

✓ Mam skłonność do dominowania nad grupą.

✓ Jestem optymistą/optymistką.

✓ Jestem optymistą/optymistką.

✓ Jestem pewny/pewna siebie.

✓ Jestem pewny/pewna siebie.

✓ Jestem ambitny/ambitna.

✓ Jestem ambitny/ambitna.

✓ Przywiązuję dużą wagę do rozwoju duchowego.

✓ Przywiązuję dużą wagę do rozwoju duchowego.

✓ Jestem zadowolony/zadowolona z moich osiągnięć szkolnych.

✓ Jestem zadowolony/zadowolona z moich osiągnięć szkolnych.

✓ Chętnie ryzykuję.

✓ Chętnie ryzykuję.

✓ Potrafię przedłożyć interesy innych ponad własne.

✓ Potrafię przedłożyć interesy innych ponad własne.

✓ Potrafię docenić piękno.

✓ Potrafię docenić piękno.

✓ Bywam agresywny/agresywna.

✓ Bywam agresywny/agresywna.

✓ Jestem spokojny i opanowany/spokojna i opanowana.

✓ Jestem spokojny i opanowany/spokojna i opanowana.

✓ W zasadzie ufam innym.

✓ W zasadzie ufam innym.

✓ Jeżeli chcę, potrafię wyrazić swoje uczucia.

✓ Jeżeli chcę, potrafię wyrazić swoje uczucia.

JAKI JESTEM/JAKA JESTEM?	JAKI CHCIAŁBYM BYĆ/JAKA CHCIAŁABYM BYĆ?
Ułóż stwierdzenia od najbliższych prawdy do najbardziej odległych od prawdy:	Ułóż stwierdzenia od najbliższych prawdy do najbardziej odległych od prawdy:
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.
6.	6.
7.	7.
8.	8.
9.	9.
10.	10.
11.	11.
12.	12.
13.	13.
14.	14.
15.	15.
16.	16.

Przeczytajcie uważnie przypowieść o faryzeuszu i celniku.

[Jezus] powiedział też niektórym, co dufni byli w siebie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: „Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: «Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie: zdiejcy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam». A celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: «Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!» Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.

(Łk 18,9-14)

Przeczytajcie uważnie przypowieść o faryzeuszu i celniku.

[Jezus] powiedział też niektórym, co dufni byli w siebie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: „Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: «Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie: zdiejcy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam». A celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: «Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!» Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.

(Łk 18,9-14)

Przeczytajcie uważnie przypowieść o faryzeuszu i celniku.

[Jezus] powiedział też niektórym, co dufni byli w siebie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: „Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: «Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie: zdiejcy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam». A celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: «Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!» Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.

(Łk 18,9-14)

Przeczytajcie uważnie przypowieść o faryzeuszu i celniku.

[Jezus] powiedział też niektórym, co dufni byli w siebie, że są sprawiedliwi, a innymi gardzili, tę przypowieść: „Dwóch ludzi przyszło do świątyni, żeby się modlić, jeden faryzeusz a drugi celnik. Faryzeusz stanął i tak w duszy się modlił: «Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie: zdiejcy, niesprawiedliwi, cudzołożnicy, albo jak i ten celnik. Zachowuję post dwa razy w tygodniu, daję dziesięcinę ze wszystkiego, co nabywam». A celnik stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi, mówiąc: «Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!» Powiadam wam: Ten odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.

(Łk 18,9-14)

Do pracy SPOSOBEM a)

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie ją za pomocą komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

(Łk 15,8-10)

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie ją za pomocą komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

(Łk 15,8-10)

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie ją za pomocą komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

(Łk 15,8-10)

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie ją za pomocą komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

(Łk 15,8-10)

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie ją za pomocą komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca.

(Łk 15,8-10)

Do pracy SPOSOBEM b)

Grupa 1

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie zaznaczony fragment za pomocą scenki z komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca. (Łk 15,8-10)

Grupa 2

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie zaznaczony fragment za pomocą scenki z komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca. (Łk 15,8-10)

Grupa 3

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie zaznaczony fragment za pomocą scenki z komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca. (Łk 15,8-10)

Grupa 4

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie zaznaczony fragment za pomocą scenki z komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca. (Łk 15,8-10)

Grupa 5

Przeczytajcie przypowieść o zgubionej drachmie i przedstawcie zaznaczony fragment za pomocą scenki z komiksu.

Jeśli jakaś kobieta, mając dziesięć drachm, zgubi jedną drachmę, czyż nie zapala światła, nie wymiata domu i nie szuka starannie, aż ją znajdzie? A znalazłszy ją, sprasza przyjaciółki i sąsiadki i mówi: „Cieszcie się ze mną, bo znalazłam drachmę, którą zgubiłam”. Tak samo, powiadam wam, radość nastaje wśród aniołów Bożych z powodu jednego grzesznika, który się nawraca. (Łk 15,8-10)

Przypomnij sobie sytuacje, w których chciałeś/chciałaś wywołać u innych reakcję wymienioną poniżej. Zastanów się, jak wtedy wyglądałeś/wyglądałaś, jaka była twoja postawa, wyraz twarzy itp. Opisz to.

żeby zostawiono mnie w spokoju

żeby ktoś się nade mną zlitował

żeby ktoś mnie pocieszył

Chciałbym...

żeby mnie podziwiano

żeby ktoś dodał mi otuchy

żeby mnie szanowano

żeby ktoś mnie wysłuchał

żeby ktoś mnie rozweselił

żeby ktoś był przy mnie

żeby ktoś ze mną porozmawiał

żeby ktoś spełnił moją zachciankę

żeby ktoś mi pogratulował

żeby ktoś mnie nagrodził

Przypomnij sobie sytuacje, w których chciałeś/chciałaś wywołać u innych reakcję wymienioną poniżej. Zastanów się, jak wtedy wyglądałeś/wyglądałaś, jaka była twoja postawa, wyraz twarzy itp. Opisz to.

żeby zostawiono mnie w spokoju

żeby ktoś się nade mną zlitował

żeby ktoś mnie pocieszył

Chciałbym...

żeby mnie podziwiano

żeby ktoś dodał mi otuchy

żeby mnie szanowano

żeby ktoś mnie wysłuchał

żeby ktoś mnie rozweselił

żeby ktoś był przy mnie

żeby ktoś ze mną porozmawiał

żeby ktoś spełnił moją zachciankę

żeby ktoś mi pogratulował

żeby ktoś mnie nagrodził

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii o kobiecie cudzołożnej.

Jezus (...) udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: „Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co powiesz?” Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem”. I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: „Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?” A ona odrzekła: „Nikt, Panie!” Rzekł do niej Jezus: „I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz”.

(J 8,1-11)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii o kobiecie cudzołożnej.

Jezus (...) udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: „Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co powiesz?” Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem”. I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: „Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?” A ona odrzekła: „Nikt, Panie!” Rzekł do niej Jezus: „I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz”.

(J 8,1-11)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii o kobiecie cudzołożnej.

Jezus (...) udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On, usiadłszy, nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę, którą dopiero co pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: „Nauczycielu, tę kobietę dopiero co pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co powiesz?” Mówili to, wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus, schyliwszy się, pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: „Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem”. I powtórnie schyliwszy się, pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta stojąca na środku. Wówczas Jezus, podniósłszy się, rzekł do niej: „Kobieto, gdzie oni są? Nikt cię nie potępił?” A ona odrzekła: „Nikt, Panie!” Rzekł do niej Jezus: „I Ja ciebie nie potępiam. Idź i odtąd już nie grzesz”.

(J 8,1-11)

Arkusz dla uczestników

Asertywność a komunikacja niewerbalna

Środki komunikacji niewerbalnej wskazujące na postawę bierną:

- ✓ Przytłumiony, słaby głos.
- ✓ Niepewny sposób mówienia.
- ✓ Częste chrząkanie.
- ✓ Uśmiech jako reakcja na krytykę lub reprimendę.
- ✓ Unikanie kontaktu wzrokowego z rozmówcą.
- ✓ Przygarbiona postawa, nerwowe wykręcanie palców.
- ✓ Nerwowe ruchy, cofanie się.

Środki komunikacji niewerbalnej wskazujące na postawę agresywną:

- ✓ Krzykliwy, ostry głos.
- ✓ Chłodny lub sarkastyczny ton.
- ✓ Szybkie tempo mówienia.
- ✓ Wysunięty podbródek, zaciśnięte szczęki, wydęte usta, ściągnięte brwi.
- ✓ Stały kontakt wzrokowy i zdecydowane, dominujące spojrzenie.
- ✓ Skrzyżowane ramiona, chodzenie dookoła, wytykanie palcami, wymachiwanie rękami.

Środki komunikacji niewerbalnej wskazujące na postawę asertywną:

- ✓ Głos silny i zdecydowany, jednak cały czas pozostający pod kontrolą.
- ✓ Płynny sposób mówienia bez podnoszenia głosu.
- ✓ Wyraz twarzy neutralny lub dostosowany do emocji wynikających z treści wypowiedzi.
- ✓ Wyprostowana lub swobodna postawa.
- ✓ Patrzenie rozmówcy prosto w twarz, ale bez nachalności.

Rola „rowerzysty”

- ✓ Odpowiedz na prośbę „lokatora” w sposób, jaki uważasz za właściwy. Mógłbyś oczywiście zostawić rower gdzie indziej, ale „lokator” musiałby najpierw podać jakiś powód, żeby cię do tego przekonać.

Rola „obserwatora”

Po obejrzeniu trzech scenek spróbuj odpowiedzieć na następujące pytania:

- ✓ Która z postaw najbardziej podobała się osobom odgrywającym scenkę, a która najmniej?
- ✓ Którą z postaw osoby odgrywające scenkę uważają za najbardziej efektywną?
- ✓ Jakie zalety i wady, zdaniem osób odgrywających scenkę, ma każda z postaw?

Przeczytajcie tekst biblijny i napiszcie definicję człowieka obłudnego.

Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego.

(Łk 6,41-42)

.....

.....

.....

Przeczytajcie tekst biblijny i napiszcie definicję człowieka obłudnego.

Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego.

(Łk 6,41-42)

.....

.....

.....

Przeczytajcie tekst biblijny i napiszcie definicję człowieka obłudnego.

Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego.

(Łk 6,41-42)

.....

.....

.....

Przeczytajcie tekst biblijny i napiszcie definicję człowieka obłudnego.

Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a nie dostrzegasz belki we własnym oku? Jak możesz mówić swemu bratu: „Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku”, podczas gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obłudniku, usuń najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyysz, ażeby usunąć drzazgę z oka brata swego.

(Łk 6,41-42)

.....

.....

.....

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Święty Michale Archaniele,
wspomagaj nas w walce,
a przeciw niegodziwości
i zasadzkom złego ducha
bądź naszą obroną.
Oby go Bóg pogromić raczył,
pokornie o to prosimy,
a Ty, Wodzu niebieskich zastępów,
szatana i inne duchy złe,
które na zgubę dusz ludzkich
po tym świecie krążą,
mocą Bożą strąć do piekła.
Amen.

Arkusz dla uczestników

Z podanych na karcie aforyzmów wybierz i zaznacz ten, który najlepiej odzwierciedla twoje doświadczenie życiowe, czyli jest „strzałem w dziesiątkę”. Jeżeli żaden nie pasuje, możesz dopisać swój aforyzm. Następnie zanotuj na karcie kilka słów, które pomogą ci wyjaśnić znaczenie wybranego cytatu.

- ✓ „Bóg dał, Bóg wziął”.
- ✓ „Do wyższych rzeczy zostałem stworzony”. (św. Stanisław Kostka)
- ✓ „Powinno się być dobrym jak bochen chleba”. (św. Brat Albert)
- ✓ „Czas ucieka, wieczność czeka”.
- ✓ „Czego Jaś się, nie nauczy, tego Jan nie będzie umiał”.
- ✓ „A co po czyjej wielkości, jak nie ma w głowie mądrości”.
- ✓ „Co za dużo, to niezdrowo”.
- ✓ „Ćwiczenie czyni mistrza”.
- ✓ „Na zawsze ponosisz odpowiedzialność za to, co oswoiłeś”. (A. de Saint-Exupéry)
- ✓ „Wierzyć to znaczy ufać, kiedy cudów nie ma”. (J. Twardowski)
- ✓ „Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu”. (A. de Saint-Exupéry)
- ✓ „Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie”. (A. Mickiewicz)
- ✓ „Miej serce i patrzaj w serce”. (A. Mickiewicz)
- ✓ „Słabi nigdy nie potrafią przebaczać. Przebaczenie jest cnotą silnych”. (M. Gandhi)
- ✓ „Nie ma drogi do pokoju. To pokój jest drogą”. (M. Gandhi)
- ✓ „Najmądrzejszy jest, który wie, czego nie wie”. (Sokrates)
- ✓ „Jak słońce topi lód, tak dobroć usuwa nieporozumienia, nieufność i wrogość”. (A. Schweitzer)
- ✓ „Nic tak nie zadziwia ludzi jak zdrowy rozsądek i proste działanie”. (R.W. Emerson)
- ✓ „Nie staraj się zrozumieć wszystkiego, bo wszystko stanie się niezrozumiałe”. (Demokryt)
- ✓ „Wielkie sprawy powstają w ciszy i skupieniu”. (S. Wyszyński)

.....
.....

Porównajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii z tekstem „Drugiej modlitwy eucharystycznej”. Poszukajcie podobnych lub dokładnie takich samych wyrażen lub całych zdań i zaznaczcie je ołówkiem.

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”.

(Łk 22,14-20)

„On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę, wziął chleb i dzięki Tobie składając, łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

«Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: To jest bowiem Ciało moje, które za was będzie wydane».

Podobnie po wieczerzy wziął kielich i ponownie dzięki Tobie składając, podał swoim uczniom, mówiąc: «Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: To jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę»”.

(Druga modlitwa eucharystyczna, <<http://www.ordo.palotyni.pl/index.php/mszal-rzymski/czescistale/91-druga-modlitwa-eucharystyczna>>, dostęp: 17.03.2018)

Porównajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii z tekstem „Drugiej modlitwy eucharystycznej”. Poszukajcie podobnych lub dokładnie takich samych wyrażen lub całych zdań i zaznaczcie je ołówkiem.

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”.

(Łk 22,14-20)

„On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę, wziął chleb i dzięki Tobie składając, łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

«Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: To jest bowiem Ciało moje, które za was będzie wydane».

Podobnie po wieczerzy wziął kielich i ponownie dzięki Tobie składając, podał swoim uczniom, mówiąc: «Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: To jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę»”.

(Druga modlitwa eucharystyczna, <<http://www.ordo.palotyni.pl/index.php/mszal-rzymski/czescistale/91-druga-modlitwa-eucharystyczna>>, dostęp: 17.03.2018)

Przeczytajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii. Na jego podstawie ułóżcie krótkie wyznanie wiary, zaczynające się od słowa: „Wierzę...” z użyciem słów i wyrażeń zaczerpniętych z tekstu biblijnego (użytych w odpowiedniej formie).

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”. (Łk 22,14-20)

Przeczytajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii. Na jego podstawie ułóżcie krótkie wyznanie wiary, zaczynające się od słowa: „Wierzę...” z użyciem słów i wyrażeń zaczerpniętych z tekstu biblijnego (użytych w odpowiedniej formie).

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”. (Łk 22,14-20)

Przeczytajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii. Na jego podstawie ułóżcie krótkie wyznanie wiary, zaczynające się od słowa: „Wierzę...” z użyciem słów i wyrażeń zaczerpniętych z tekstu biblijnego (użytych w odpowiedniej formie).

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”. (Łk 22,14-20)

Przeczytajcie fragment Ewangelii mówiący o ustanowieniu Eucharystii. Na jego podstawie ułóżcie krótkie wyznanie wiary, zaczynające się od słowa: „Wierzę...” z użyciem słów i wyrażeń zaczerpniętych z tekstu biblijnego (użytych w odpowiedniej formie).

A gdy nadeszła pora, [Jezus] zajął miejsce u stołu i Apostołowie z Nim. Wtedy rzekł do nich: „Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami, zanim będę cierpiał. Albowiem powiadam wam: Nie będę już jej spożywać, aż się spełni w królestwie Bożym”.

Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie rzekł: „Weźcie go i podzielcie między siebie; albowiem powiadam wam: odtąd nie będę już pił napoju z owocu winnego krzewu, aż przyjdzie królestwo Boże”. Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie, połamał go i podał im, mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę!” Tak samo i kielich wziął po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”. (Łk 22,14-20)

Arkusz dla prowadzącego

GDYBYŚ BYŁ/BYŁA...

1. Gdybyś był/była ciastkiem, to jakim i dlaczego? (np. herbatnikiem czekoladowym, delicją pomarańczową, kremówką, torcikiem hiszpańskim)
2. Gdybyś był/była daniem obiadowym, to jakim i dlaczego? (zupa jarzynowa, rosół, kotlet schabowy, spaghetti)
3. Gdybyś był/była ciepłym napojem, to jakim i dlaczego? (kawa, herbata, kompot, kakao)
4. Gdybyś był/była zimnym napojem, to jakim i dlaczego? (woda, cola, mrożona herbata, sok)

Przeczytajcie uważnie fragment mowy eucharystycznej Jezusa.

Jezus powiedział do tłumów: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, wydane za życie świata”. Sprzeczali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: „Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?”

Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

(J 6,51-58)

Przeczytajcie uważnie fragment mowy eucharystycznej Jezusa.

Jezus powiedział do tłumów: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, wydane za życie świata”. Sprzeczali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: „Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?”

Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

(J 6,51-58)

Przeczytajcie uważnie fragment mowy eucharystycznej Jezusa.

Jezus powiedział do tłumów: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało, wydane za życie świata”. Sprzeczali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: „Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?”

Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”.

(J 6,51-58)

Uzupełnijcie podane początki zdań dokończeniami znajdującymi się w mowie eucharystycznej Jezusa.

1. Ja jestem chlebem żywym
2. Jeśli ktoś spożywa ten chleb
3. Chlebem, który Ja dam
4. Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego
.....
5. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew
6. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem
7. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije
8. Ten, kto Mnie spożywa
9. To jest chleb, który z nieba zstąpił
10. Kto spożywa ten chleb

Uzupełnijcie podane początki zdań dokończeniami znajdującymi się w mowie eucharystycznej Jezusa.

1. Ja jestem chlebem żywym
2. Jeśli ktoś spożywa ten chleb
3. Chlebem, który Ja dam
4. Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego
.....
5. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew
6. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem
7. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije
8. Ten, kto Mnie spożywa
9. To jest chleb, który z nieba zstąpił
10. Kto spożywa ten chleb

Hymn św. Tomasza z Akwinu

1. Sław, języku, tajemnicę
Ciała i najdroższej Krwi,
którą jako łask krynicę
wylał w czasie ziemskich dni
Ten, co Matkę miał Dziewicę,
Król narodów, godzien czci.

2. Z Panny czystej narodzony,
posłan zbawić ludzki ród,
gdy po świecie na wsze strony
ziarno słowa rzucił w lud,
wtedy cudem niezgłębionym
zamknął swej pielgrzymki trud.

3. W noc ostatnią, przy wieczerzy
z tymi, których braćmi zwał,
pełniąc wszystko jak należy,
czego przepis prawny chciał,
sam dwunastu się powierzył
i za pokarm z rąk swych dał.

4. Słowem więc wcielone Słowo
chleb zamienia w Ciało swe,
wino Krwią jest Chrystusową,
darmo wzrok to widzieć chce.
Tylko wiara Bożą mową
pewność o tym w serca śle.

5. Przed tak wielkim Sakramentem
upadajmy wszyscy wraz,
niech przed Nowym Testamentem
starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte,
niech dopełni wiara w nas.

6. Bogu Ojcu i Synowi
hołd po wszystkie nieśmy dni,
niech podaje wiek wiekowi
hymn triumfu, dzięki, czci,
a równemu im Duchowi
niechaj wieczna chwała brzmi.
Amen.

Hymn św. Tomasza z Akwinu

1. Sław, języku, tajemnicę
Ciała i najdroższej Krwi,
którą jako łask krynicę
wylał w czasie ziemskich dni
Ten, co Matkę miał Dziewicę,
Król narodów, godzien czci.

2. Z Panny czystej narodzony,
posłan zbawić ludzki ród,
gdy po świecie na wsze strony
ziarno słowa rzucił w lud,
wtedy cudem niezgłębionym
zamknął swej pielgrzymki trud.

3. W noc ostatnią, przy wieczerzy
z tymi, których braćmi zwał,
pełniąc wszystko jak należy,
czego przepis prawny chciał,
sam dwunastu się powierzył
i za pokarm z rąk swych dał.

4. Słowem więc wcielone Słowo
chleb zamienia w Ciało swe,
wino Krwią jest Chrystusową,
darmo wzrok to widzieć chce.
Tylko wiara Bożą mową
pewność o tym w serca śle.

5. Przed tak wielkim Sakramentem
upadajmy wszyscy wraz,
niech przed Nowym Testamentem
starych praw ustąpi czas.
Co dla zmysłów niepojęte,
niech dopełni wiara w nas.

6. Bogu Ojcu i Synowi
hołd po wszystkie nieśmy dni,
niech podaje wiek wiekowi
hymn triumfu, dzięki, czci,
a równemu im Duchowi
niechaj wieczna chwała brzmi.
Amen.

Przeczytajcie tekst przypowieści o siewcy i przygotujcie jego inscenizację.

[Jezus] mówił [do tłumu] w swojej nauce: „Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, jedno ziarno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i uschło, bo nie miało korzenia. Inne padło między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne wreszcie padły na ziemię żyzną i wydały plon, wschodząc i rosnąc; a przynosiły plon trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”. I dodał: „Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!”

(Mt 4, 2-10)

Przeczytajcie tekst przypowieści o siewcy i przygotujcie jego inscenizację.

[Jezus] mówił [do tłumu] w swojej nauce: „Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, jedno ziarno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i uschło, bo nie miało korzenia. Inne padło między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne wreszcie padły na ziemię żyzną i wydały plon, wschodząc i rosnąc; a przynosiły plon trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”. I dodał: „Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!”

(Mt 4, 2-10)

Przeczytajcie tekst przypowieści o siewcy i przygotujcie jego inscenizację.

[Jezus] mówił [do tłumu] w swojej nauce: „Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, jedno ziarno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i uschło, bo nie miało korzenia. Inne padło między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne wreszcie padły na ziemię żyzną i wydały plon, wschodząc i rosnąc; a przynosiły plon trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”. I dodał: „Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!”

(Mt 4, 2-10)

Przeczytajcie tekst przypowieści o siewcy i przygotujcie jego inscenizację.

[Jezus] mówił [do tłumu] w swojej nauce: „Słuchajcie: Oto siewca wyszedł siał. A gdy siał, jedno ziarno padło na drogę; i przyleciały ptaki, i wydziobały je. Inne padło na grunt skalisty, gdzie nie miało wiele ziemi, i wnet wzeszło, bo nie było głęboko w glebie. Lecz po wschodzie słońca przypaliło się i uschło, bo nie miało korzenia. Inne padło między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je, tak że nie wydało owocu. Inne wreszcie padły na ziemię żyzną i wydały plon, wschodząc i rosnąc; a przynosiły plon trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”. I dodał: „Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha!”

(Mt 4, 2-10)

Przeczytajcie Jezusowe wyjaśnienie przypowieści o siewcy i sporządźcie mapę myśli. Na środku wpiszcie hasło: „Serce jak...”, a następnie na czterech konarach rozrysujcie cztery postawy słuchania słowa Bożego z przypowieści. Na odchodzących od konarów gałązkach wpiszcie: na jednej wyjaśnienie Jezusa z przykładami, które On podaje, a na drugiej – przykłady zachowania osób z waszego otoczenia.

A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść. (...) I mówił im: „Siewca siewie słowo. A oto są ci, którzy są na drodze: u nich siewie się słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo w nich zasiane. Podobnie zasiewem na gruncie skalistym są ci, którzy gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością, lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Potem gdy nastanie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to ci, którzy wprawdzie słuchają słowa, lecz troski tego świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Wreszcie zasiani na ziemię żyzną są ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”.

(Mt 4, 14-20)

Przeczytajcie Jezusowe wyjaśnienie przypowieści o siewcy i sporządźcie mapę myśli. Na środku wpiszcie hasło: „Serce jak...”, a następnie na czterech konarach rozrysujcie cztery postawy słuchania słowa Bożego z przypowieści. Na odchodzących od konarów gałązkach wpiszcie: na jednej wyjaśnienie Jezusa z przykładami, które On podaje, a na drugiej – przykłady zachowania osób z waszego otoczenia.

A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść. (...) I mówił im: „Siewca siewie słowo. A oto są ci, którzy są na drodze: u nich siewie się słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo w nich zasiane. Podobnie zasiewem na gruncie skalistym są ci, którzy gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością, lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Potem gdy nastanie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to ci, którzy wprawdzie słuchają słowa, lecz troski tego świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Wreszcie zasiani na ziemię żyzną są ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”.

(Mt 4, 14-20)

Przeczytajcie Jezusowe wyjaśnienie przypowieści o siewcy i sporządźcie mapę myśli. Na środku wpiszcie hasło: „Serce jak...”, a następnie na czterech konarach rozrysujcie cztery postawy słuchania słowa Bożego z przypowieści. Na odchodzących od konarów gałązkach wpiszcie: na jednej wyjaśnienie Jezusa z przykładami, które On podaje, a na drugiej – przykłady zachowania osób z waszego otoczenia.

A gdy był sam, pytali Go ci, którzy przy Nim byli, razem z Dwunastoma, o przypowieść. (...) I mówił im: „Siewca siewie słowo. A oto są ci, którzy są na drodze: u nich siewie się słowo, a skoro je usłyszą, zaraz przychodzi szatan i porywa słowo w nich zasiane. Podobnie zasiewem na gruncie skalistym są ci, którzy gdy usłyszą słowo, natychmiast przyjmują je z radością, lecz nie mają w sobie korzenia i są niestali. Potem gdy nastanie ucisk lub prześladowanie z powodu słowa, zaraz się załamują. Są inni, którzy są zasiani między ciernie: to ci, którzy wprawdzie słuchają słowa, lecz troski tego świata, ułuda bogactwa i inne żądze wciskają się i zagłuszają słowo, tak że zostaje bezowocne. Wreszcie zasiani na ziemię żyzną są ci, którzy słuchają słowa, przyjmują je i wydają owoc: trzydziestokrotny, sześćdziesięciokrotny i stokrotny”.

(Mt 4, 14-20)

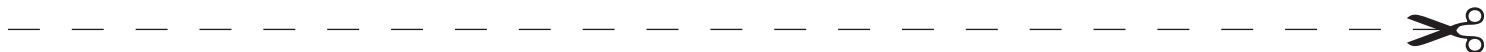
Zasady dress code'u

Nazwa podana na zaproszeniu	Strój męski	Strój kobiecy	Okoliczności
<p>INFORMAL Ubranie wizytowe</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Garnitur jedno lub dwurzędowy, w którym spodnie i marynarka są z tego samego materiału, zawsze w kolorze ciemnoszarym lub ciemnogrętowym w różnych coraz bardziej zbliżających się do czerni odcieniach aż do „prawie czarnego”, ale nigdy czarne. – Koszule zawsze białe lub jasnobłękitne. – Krawaty gładkie, bardzo spokojne i stonowane. – Półbuty sznurowane, czarne, skórzane. – Ubranie wierzchnie to ciemny płaszcz, szary szalik, ciemnoszary kapelusz. 	<ul style="list-style-type: none"> – Suknia wizytowa jest tym dłuższa, im późniejsza pora dnia i bardziej uroczyste wydarzenie. – Im późniejsza pora, tym więcej błyszczących elementów i dodatków. – Posiada niezbyt duży dekolt oraz rękawy. – Służy na okazje takie jak teatr, koncert, przyjęcia bufetowe, niektóre uroczyste kolacje. 	<p>Jest to strój oficjalny, ale jeszcze nie uroczysty. Używany podczas imprez oficjalnych i prywatnych bardziej uroczystych spotkań towarzyskich (np. prywatna kolacja „przy świecach”), podczas oficjalnych śniadań i obiadów, oficjalnego zwiedzania instytucji czy zakładu pracy, otwarcia wystaw i wszelkich innych uroczystości. Zakłada się go, gdy na zaproszeniu na przyjęcie nie ma żadnej informacji co do stroju oraz obowiązkowo, gdy zostało to zaznaczone.</p>
<p>BLACK TIE Smoking</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Uszyty z czarnego, cienkiego materiału. Ma klapy wyłożone ałłasem. – Spodnie z tego samego materiału co marynarka, biała koszula z półsztywnym gorsem, półsztywnymi odkładanymi mankietami i kołnierzykiem odkładanym albo z zagiętymi końcami oraz czarna muszka. – Czarne jedwabne skarpetki, czarne lakierki, w kieszonce biała, jedwabna chusteczka. – Ubranie wierzchnie to czarny lub szary płaszcz i czarny miękki kapelusz. 	<ul style="list-style-type: none"> – Może być krótsza suknia wieczorowa lub uroczysty kostium z długą spódnicą czy strojny kostium ze spodniami. – Kreacje uszyte są zawsze z materiałów przeznaczonych na stroje wieczorowe. – Zakłada się do nich skromniejszą biżuterię niż przy white tie. 	<p>Zakłada się na uroczyste przyjęcia po godz. 19.00, zabawy sylwestrowe, premiery i uroczyste koncerty, przyjęcia weselne odbywające się wieczorem.</p>

<p>WHITE TIE Frak</p>	<ul style="list-style-type: none">– Frak uszyty jest z czarnego sukna, klapy ma pokryte jedwabiem.– Spodnie z tego samego materiału co marynarka.– Koszula biała, usztywniona, z kołnierzykiem stojącym, z łamanymi rogami.– Czarne lakierki i czarne jedwabne skarpetki. <p>Nosi się do niego również duże ordery i odznaczenia.</p> <ul style="list-style-type: none">– Do fraka nosi się czarny płaszcz, rękawiczki białe skórkowe, cylinder, szalik biały jedwabny.	<ul style="list-style-type: none">– Musi to być długa (do samej ziemi) suknia wieczorowa bez rękawów, raczej z głębokim dekoltem. Obowiązkowe są do niej rajstopy. Najbardziej elegancka jest suknia czarna.– Biżuteria z kamieni szlachetnych w postaci kolii, która ozdabia odsłonięty dekolt, oraz bransoletki.– Zegarki tylko na ozdobnych bransoletkach, żeby można je było zaliczyć do biżuterii.– Dobrym dodatkiem jest piękny szal. Buty muszą być z zasłoniętymi palcami i piętami i na wysokim obcasie.	<p>Zakłada się po godzinie 19.00 podczas oficjalnych obiadów, przyjęć bufetowych, uroczystych premier i koncertów, w których biorą udział państwowi dostojnicy najwyższego szczebla.</p>
---------------------------	--	--	--

Grupa 1

Przygotujcie zaproszenie na uroczysty bal, na którym będzie obecna królowa brytyjska.

Grupa 2

Przygotujcie zaproszenie na otwarcie wystawy w Muzeum Narodowym.

Grupa 3

Przygotujcie zaproszenie na uroczystą premierę sztuki w Teatrze Narodowym.

Grupa 4

Przygotujcie zaproszenie na zabawę sylwestrową.

Grupa 5

Przygotujcie zaproszenie na uroczysty obiad.

Przeczytajcie przypowieść o ucztie królewskiej i odpowiedzcie na pytania.

Jezus znowu mówił do nich w przypowieściach: „Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawiał ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: «Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!» Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: «Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie». Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: «Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?» Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: «Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów». Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych”.

(Mt 22,1-14)

- Z jakich powodów zaproszeni zrezygnowali z udziału w ucztie królewskiej?
- Na jakie grupy można ich podzielić?
- Jaki był wymóg dotyczący udziału w ucztie?

Przeczytajcie przypowieść o ucztie królewskiej i odpowiedzcie na pytania.

Jezus znowu mówił do nich w przypowieściach: „Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawiał ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: «Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!» Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: «Uczta wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne drogi i zaproście na ucztę wszystkich, których spotkacie». Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala zapełniła się biesiadnikami. Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka, nie ubranego w strój weselny. Rzekł do niego: «Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?» Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: «Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów». Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych”.

(Mt 22,1-14)

- Z jakich powodów zaproszeni zrezygnowali z udziału w ucztie królewskiej?
- Na jakie grupy można ich podzielić?
- Jaki był wymóg dotyczący udziału w ucztie?

Grupa 1

Przygotujcie plakat zapraszający na niedzielną Mszę Świętą te osoby, które rezygnują z niej z lenistwa, wolą zostać przed telewizorem, komputerem, grą. Zamieście także informację o konieczności odpowiedniego przygotowania.

Grupa 2

Przygotujcie plakat zapraszający na niedzielną Mszę Świętą te osoby, które rezygnują z niej, ponieważ zaplanowały na ten dzień pracę lub inne zajęcie, które uniemożliwia im pójście na nią. Zamieście także informację o konieczności odpowiedniego przygotowania.

Grupa 3

Przygotujcie plakat zapraszający na niedzielną Mszę Świętą te osoby, które rezygnują z niej, bo zaplanowały iść na wyprzedaże do galerii handlowej. Zamieście także informację o konieczności odpowiedniego przygotowania.

Grupa 4

Przygotujcie plakat zapraszający na niedzielną Mszę Świętą te osoby, które rezygnują z niej, bo wolą w tym czasie spotkać z rówieśnikami. Zamieście także informację o konieczności odpowiedniego przygotowania.

Grupa 5

Przygotujcie plakat zapraszający na niedzielną Mszę Świętą te osoby, które rezygnują z niej, ponieważ nie odczuwają potrzeby uczestniczenia w Eucharystii i wyśmiewają tych, którzy biorą w niej udział. Zamieście także informację o konieczności odpowiedniego przygotowania.

1. Przywitaj się przez podanie ręki przynajmniej z pięcioma osobami.

2. Zapytaj dwie osoby o ich zainteresowania.

3. Uśmiechnij się do trzech osób.

4. Powiedz coś miłego trzem osobom (muszą to być szczere komplementy!).

5. Opowiedz jednej osobie dowcip albo zabawną anegdotę.

6. Wybierz partnera i razem zróbcie pięć przysiadów.

7. Zrób coś, aby twój sąsiad z prawej strony zrywał boki ze śmiechu.

8. Zapytaj dwie osoby, jak się dzisiaj czują.

9. Podsuń krzesło sąsiadowi z lewej strony, by mógł sobie na chwilę wygodnie usiąść.

10. Powiedz dowolnej osobie, jak bardzo się cieszysz, że jest tutaj z tobą.

11. Zaśpiewaj jednej osobie twoją ulubioną piosenkę.

12. Zaproponuj jednej osobie pomoc w odrabianiu lekcji.

13. Dobierz sobie partnera i razem zaproponujcie pomoc osobie prowadzącej spotkanie.

14. Ukłoń się czterem osobom, każdej w inny sposób.

15. Odnajdź partnera z takim samym poleceniem i razem przedstawcie całej grupie za pomocą kalamburu powiedzenie: „Dobro – im więcej go dajesz, tym więcej dostajesz”.

16. Odnajdź partnera z takim samym poleceniem i razem przedstawcie całej grupie za pomocą kalamburu powiedzenie: „Dobro – im więcej go dajesz, tym więcej dostajesz”.

Przeczytajcie przypowieść o talentach i opiszcie sposób działania i zachowanie pana wobec sług (Co robi?, Co się z nim dzieje).

Podobnie też jest z królestwem niebieskim jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: „Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: żniesz tam, gdzie nie posiałeś, i zbierasz tam, gdzie nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!” Odrzekł mu pan jego: „Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że żnę tam, gdzie nie posiałem, i zbieram tam, gdzie nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz – w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”.

(Mt 25,14-30)

Przeczytajcie przypowieść o talentach i opiszcie sposób działania i zachowanie pana wobec sług (Co robi?, Co się z nim dzieje).

Podobnie też jest z królestwem niebieskim jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana. Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: „Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: „Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem”. Rzekł mu pan: „Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!” Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: „Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: żniesz tam, gdzie nie posiałeś, i zbierasz tam, gdzie nie rozsypałeś. Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność!” Odrzekł mu pan jego: „Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że żnę tam, gdzie nie posiałem, i zbieram tam, gdzie nie rozsypałem. Powinieneś więc być oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów. Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. A sługę nieużytecznego wyrzucicie na zewnątrz – w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów”.

(Mt 25,14-30)

Do pracy SPOSOBEM I

Przeczytajcie fragment mówiący o zesłaniu Ducha Świętego, przedstawcie tę scenę za pomocą rzeźby i utrwalcie ją na zdjęciu (smartfonem).

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku. „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?” – mówili pełni zdumienia i podziwu. „Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”. Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: „Co to ma znaczyć?” – mówili jeden do drugiego. „Upili się młodym winem” – drwili inni.

(Dz 2,1-13)

Przeczytajcie fragment mówiący o zesłaniu Ducha Świętego, przedstawcie tę scenę za pomocą rzeźby i utrwalcie ją na zdjęciu (smartfonem).

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku. „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?” – mówili pełni zdumienia i podziwu. „Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”. Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: „Co to ma znaczyć?” – mówili jeden do drugiego. „Upili się młodym winem” – drwili inni.

(Dz 2,1-13)

Do pracy SPOSOBEM II

Przeczytajcie fragment mówiący o zesłaniu Ducha Świętego, znajdźcie w nim słowa kluczowe – te, które świadczą o działaniu Ducha Świętego. Następnie przedstawcie te słowa za pomocą rzeźby i utwalcie je na zdjęciu (smartfonem).

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku. „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?” – mówili pełni zdumienia i podziwu. „Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”. Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: „Co to ma znaczyć?” – mówili jeden do drugiego. „Upili się młodym winem” – drwili inni.

(Dz 2,1-13)

Przeczytajcie fragment mówiący o zesłaniu Ducha Świętego, znajdźcie w nim słowa kluczowe – te, które świadczą o działaniu Ducha Świętego. Następnie przedstawcie te słowa za pomocą rzeźby i utwalcie je na zdjęciu (smartfonem).

Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też jakby języki ognia, które się rozdzielały, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jeruzalem pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak tamci przemawiali w jego własnym języku. „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami?” – mówili pełni zdumienia i podziwu. „Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”. Zdumiewali się wszyscy i nie wiedzieli, co myśleć: „Co to ma znaczyć?” – mówili jeden do drugiego. „Upili się młodym winem” – drwili inni.

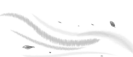

(Dz 2,1-13)

Przypiszcie słowa kluczowe z definicji sakramentu bierzmowania do symboli Ducha Świętego i wpiszcie je do trzeciej kolumny tabelki.

NAZWA SYMBOLU I GRAFIKA	ZNACZENIE SYMBOLU	SŁOWO KLUCZOWE
 gołębica	miłość, wierność i pokój	
 woda	życie, oczyszczenie, wzrost	
 ogień	oczyszczenie, moc, oświecenie	
 wiatr	wolność, aktywność, siła	
 oliwa	wzmocnienie, witalność	

Przypiszcie słowa kluczowe z definicji sakramentu bierzmowania do symboli Ducha Świętego i wpiszcie je do trzeciej kolumny tabelki.

NAZWA SYMBOLU I GRAFIKA	ZNACZENIE SYMBOLU	SŁOWO KLUCZOWE
 gołębica	miłość, wierność i pokój	
 woda	życie, oczyszczenie, wzrost	
 ogień	oczyszczenie, moc, oświecenie	
 wiatr	wolność, aktywność, siła	
 oliwa	wzmocnienie, witalność	

Przeczytajcie tekst przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie i przedstawcie go za pomocą pantomimy.

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. (...) Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

(Mt 13,31-33)

Przeczytajcie tekst przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie i przedstawcie go za pomocą pantomimy.

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. (...) Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

(Mt 13,31-33)

Przeczytajcie tekst przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie i przedstawcie go za pomocą pantomimy.

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. (...) Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

(Mt 13,31-33)

Przeczytajcie tekst przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie i przedstawcie go za pomocą pantomimy.

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. (...) Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

(Mt 13,31-33)

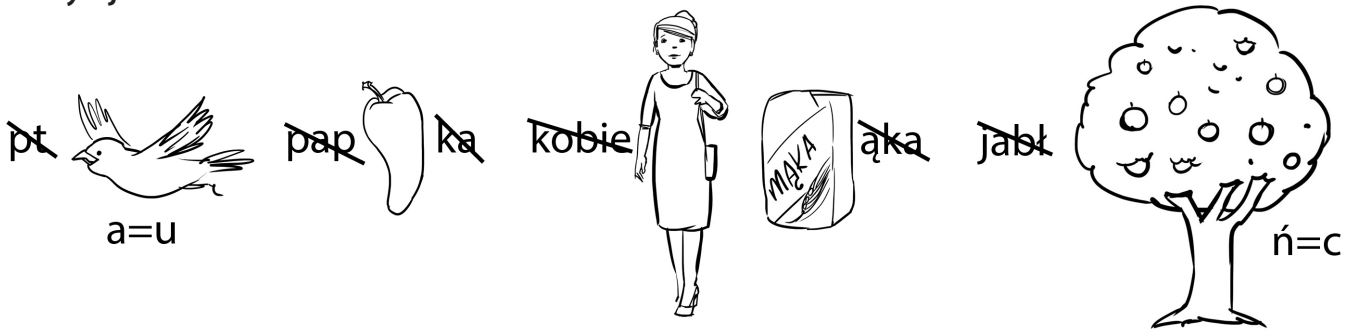

Przeczytajcie tekst przypowieści o ziarnku gorczycy i o zaczynie i przedstawcie go za pomocą pantomimy.

Królestwo niebieskie podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, większe jest od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki podniebne przylatują i gnieźdzą się na jego gałęziach. (...) Królestwo niebieskie podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasiło.

(Mt 13,31-33)

Odczytajcie rebus.

Odczytajcie rebus.

Odczytajcie rebus.

Odczytajcie rebus.

Ułóżcie rebus, którego hasłem będzie: „Ukryta moc”.

Ułóżcie rebus, którego hasłem będzie: „Ukryta moc”.

Ułóżcie rebus, którego hasłem będzie: „Ukryta moc”.

Ułóżcie rebus, którego hasłem będzie: „Ukryta moc”.

Zestaw 1

Dar mądrości

Nie chodzi tylko o ludzką mądrość, będącą owocem poznania i doświadczenia. (...) Mądrość jest właśnie tym: łaską umiejętności postrzegania wszystkiego oczyma Boga. Jest to po prostu widzenie świata, sytuacji, okoliczności, problemów oczyma Boga. To jest właśnie mądrość. Czasami postrzegamy rzeczy według naszego upodobania czy sytuacji naszego serca, z miłością lub nienawiścią, z zawiścią – to nie jest postrzeganie rzeczywistości oczyma Boga. Mądrość to dzieło Ducha Świętego w nas, abyśmy postrzegli wszystkie rzeczy oczyma Boga.

Duch Święty czyni więc chrześcijanina mądrym. Nie oznacza to jednak, aby miał on odpowiedź na wszystko, że wszystko wie, ale (...) że „wie o Bogu”, wie jak działa Bóg, wie kiedy dana rzecz jest od Boga, a kiedy nie jest od Boga, zna tę mądrość, jaką Bóg napełnia nasze serca.

(Papież Franciszek, *Duch Święty czyni chrześcijanina mądrym*,
<<http://papiez.wiara.pl/doc/1952854.Papiez-Duch-Swiety-czyni-chrzcijanina-madrym>>, dostęp: 26.04.2018)

- Na czym polega mądrość będąca darem Ducha Świętego?
- Co oznacza, że mądry chrześcijanin „wie o Bogu”?

Zestaw 2

Dar rozumu

Nie chodzi tutaj o ludzką inteligencję, zdolności intelektualne, którymi możemy być obdarowani mniej lub bardziej. Jest to natomiast łaska, którą może tchnąć jedynie Duch Święty, rozbudzająca w chrześcijaninie zdolność wyjścia poza zewnętrzny aspekt rzeczywistości i poznania głębi myśli Boga oraz Jego planu zbawienia.

Ten dar sprawia, że rozumiemy sprawy tak, jak pojmuje je Bóg, z inteligencją Boga. Można pojmować daną sytuację z inteligencją ludzką, roztropnością, i jest to słuszne. Ale dogłębne rozumienie danej sytuacji, tak jak rozumie ją Bóg, jest skutkiem tego daru.

(Papież Franciszek, *Dar rozumu czyni nas prawdziwie wierzącymi*,
<<http://papiez.wiara.pl/doc/1982165.Dar-rozumu-czyni-nas-prawdziwie-wierzacymi>>, dostęp: 26.04.2018)

- Co Duch Święty rozbudza w chrześcijaninie przez dar rozumu?
- W jaki sposób chrześcijanin korzystający z daru rozumu pojmuje sytuacje, które go spotykają?

Zestaw 3

Dar rady

Wiemy, jak ważna jest – szczególnie w chwilach najtrudniejszych – możliwość liczenia na sugestie osób mądrych, które nam dobrze życzą. Otóż poprzez dar rady to sam Bóg, przez swego Ducha, oświeca nasze serce, abyśmy pojęli właściwy sposób mówienia i zachowania oraz drogę, którą należy pójść. (...) Duch Święty poprzez dar rady czyni nasze sumienie zdolnym do dokonania konkretnego wyboru w komunii z Bogiem, zgodnie z logiką Jezusa i Jego Ewangelii. W ten sposób Duch Święty pomaga nam wzrastać wewnętrznie, sprawia, że rozwijamy się pozytywnie, we wspólnocie, i pomaga nam, byśmy nie zdawali się na łaskę i niełaskę egoizmu i swojego sposobu widzenia rzeczy. W ten sposób Duch Święty pomaga nam się rozwijać, a także żyć we wspólnocie.

(Papież Franciszek, *Zawsze proście o dar rady*,
<<http://papiez.wiara.pl/doc/1991843.Zawsze-proscie-o-dar-rady>>, dostęp: 26.04.2018)

- Co Duch Święty powoduje w chrześcijaninie przez dar rady?
- W czym pomaga chrześcijaninowi Duch Święty przez dar rady?

Zestaw 4

Dar męstwa

Poprzez dar męstwa Duch Święty uwalnia glebę naszych serc od gnuśności, niepewności i wszelkich obaw, które mogłyby powstrzymać słowo Boże, tak aby mogło ono być wprowadzane w życie w sposób autentyczny i radosny. Ten dar męstwa jest prawdziwą pomocą: daje nam moc i wyzwala nas od wielu przeszkód. (...)

Nie należy myśleć, że dar męstwa jest konieczny tylko w niektórych okazjach czy sytuacjach szczególnych. Dar ten powinien stanowić zasadniczą cechę naszego życia chrześcijańskiego w zwyczajności naszego życia powszedniego. (...) Każdego dnia w naszym życiu powszednim powinniśmy być mocni, potrzebujemy męstwa, by rozwijać nasze życie, rodzinę, wiarę. Święty Paweł Apostoł powiedział słowa, które warto usłyszeć: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia” (Flp 4,13). Kiedy przychodzi zwyczajne życie, trudności, pamiętajmy o tych słowach: „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia”. Pan daje moc zawsze, nigdy nie odmawia. Pan nigdy nie doświadcza nas ponad to, co możemy znieść. On jest zawsze z nami. „Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia”.

(Papież Franciszek, *Pomyślmy o tych, którzy znoszą życie trudne*,

<<http://papiez.wiara.pl/doc/2001274.Papiez-Pomyslmy-o-tych-ktorzy-znosza-zycie-trudne>>, dostęp: 26.04.2018)

- Od czego Duch Święty uwalnia serca chrześcijan?
- Dlaczego potrzebujemy daru męstwa w sytuacjach zwyczajnych?

Zestaw 5

Dar umiejętności

Kiedy mówimy o umiejętności, myśl natychmiast biegnie ku zdolności człowieka do coraz lepszego poznania otaczającej go rzeczywistości i odkrycia praw rządzących przyrodą i wszechświatem. Jednakże wiedza pochodząca od Ducha Świętego nie ogranicza się do ludzkiego poznania: jest specjalnym darem prowadzącym nas do zrozumienia, poprzez rzeczywistość stworzoną, wielkości i miłości Boga oraz Jego głębokiego związku z wszelkim stworzeniem.

Gdy nasze oczy oświecone są przez Ducha Świętego, otwierają się na kontemplację Boga w pięknie przyrody i wspaniałości kosmosu i prowadzą nas do odkrycia, że każda rzecz mówi nam o Bogu i Jego miłości.

(Papież Franciszek, *Wszystko mówi nam o Bogu*,

<<http://papiez.wiara.pl/doc/2011572.Wszystko-mowi-nam-o-Bogu>>, dostęp: 26.04.2018)

- Do czego Duch Święty prowadzi chrześcijanina przez dar umiejętności?
- Na co otwiera się chrześcijanin oświecony darem umiejętności?

Zestaw 6

Dar pobożności

Dar ten (...) wskazuje na naszą przynależność do Boga i naszą głęboką więź z Nim, więź, która nadaje sens całemu naszemu życiu, zachowuje nas niezłomnymi, w jedności z Nim, nawet w chwilach najbardziej trudnych i niespokojnych.

Tej więzi z Bogiem nie należy rozumieć jako obowiązku czy czegoś narzuconego: jest to więź wyływająca z naszej głębi. Chodzi natomiast o relację przeżywaną sercem: jest to nasza przyjaźń z Bogiem, dana nam przez Jezusa, przyjaźń, która zmienia nasze życie i napełnia nas entuzjazmem i radością. Z tego powodu dar pobożności budzi w nas przede wszystkim wdzięczność i uwielbienie. To właśnie jest najbardziej autentycznym motywem i sensem naszej czci i adoracji. Kiedy Duch Święty sprawia, że dostrzegamy obecność Pana i całą Jego miłość względem nas, to rozpala nasze serce i pobudza nas niemal naturalnie do modlitwy i celebrowania. Tak więc pobożność jest synonimem autentycznego ducha religijnego, synowskiej zażyłości z Bogiem, zdolności modlenia się do Niego z miłością i prostotą właściwą osobom pokornego serca.

(Papież Franciszek, *Pobożność synonimem zażyłości z Bogiem*,
<<http://papiez.wiara.pl/doc/2033854.Poboznosc-synonimem-zazylosci-z-Bogiem>>, dostęp: 26.04.2018)

- Na co wskazuje dar pobożności?
- Do czego Duch Święty rozpala serca i pobudza chrześcijan przez dar pobożności?

Zestaw 7

Dar bojaźni Bożej

Dar bojaźni Bożej (...) nie oznacza (...) lękania się Boga: wiemy dobrze, że Bóg jest Ojcem, że nas miłuje i pragnie naszego zbawienia i zawsze przebacza, zawsze! Dlatego nie ma powodów, aby się Go lękać! Bojaźń Boża natomiast jest darem Ducha, który przypomina nam, jak bardzo jesteśmy mali przed Bogiem i Jego miłością oraz że naszym dobrem jest pokorne, naznaczone szacunkiem i ufnością schronienie się w Jego ramiona. To właśnie jest bojaźnią Bożą: powierzenie się dobroci naszego Ojca, który tak bardzo nas kocha. (...)

Bojaźń Boża pozwala nam sobie uświadomić, że wszystko jest dziełem łaski i że naszą jedyną prawdziwą siłą jest naśladowanie Pana Jezusa oraz pozwolenie, by Ojciec mógł obdarzyć nas swoją dobrocią i swoim miłosierdziem. Tak więc ten dar Ducha Świętego udoskonala naszą wrażliwość i pomaga nam rozpoznać, że jesteśmy dziećmi kochanymi bez miary. Otworzyć serce, aby dobroć i miłosierdzie Boże weszły w nas. To właśnie sprawia Duch Święty: otwiera serca. Serce otwarte, aby przebaczenie, miłosierdzie, dobroć i czułość Ojca weszły w nas, gdyż jesteśmy dziećmi nieskończenie umiłowanymi.

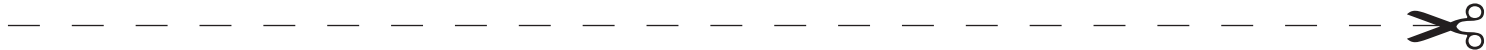
(Papież Franciszek, *Bojaźń Boża nie czyni nas zaleknionymi*,
<<http://papiez.wiara.pl/doc/2045260.Bojazn-Boza-nie-czyni-nas-zaleknionymi>>, dostęp: 26.04.2018)

- O czym przypomina chrześcijaninowi Duch Święty przez dar bojaźni Bożej?
- Na co Duch Święty otwiera serca przez dar bojaźni Bożej?

Zdania do zaprezentowania

1. Wychodzimy za minutę.

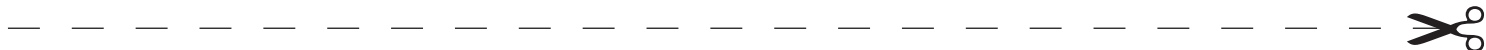
2. Podaj półmisek z wędliną.

3. Ale nuda.

4. To jest pyszne.

5. Ładnie dziś wyglądasz.

6. Cieszę się, że tu jesteście.

7. Czy ta potrawa jest smaczna?

Do pracy SPOSOBEM I

Przeczytajcie fragment Ewangelii, a następnie sporządźcie notatkę dziennikarską, odpowiadając na pytania.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał rok łaski od Pana.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczyli Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego.

(Łk 4,16-22a)

1. Kto jest w tej informacji najważniejszy?
2. Co jest najważniejsze w tej informacji?
3. Kto odczuje skutki wydarzenia, o którym mowa?
4. Kto na nim zyska?
5. Gdzie dzieje się opisywane wydarzenie?
6. Dlaczego właśnie tam?
7. Kiedy to ma miejsce?

Przeczytajcie fragment Ewangelii, a następnie sporządźcie notatkę dziennikarską, odpowiadając na pytania.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabat udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał rok łaski od Pana.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczyli Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego.

(Łk 4,16-22a)

1. Kto jest w tej informacji najważniejszy?
2. Co jest najważniejsze w tej informacji?
3. Kto odczuje skutki wydarzenia, o którym mowa?
4. Kto na nim zyska?
5. Gdzie dzieje się opisywane wydarzenie?
6. Dlaczego właśnie tam?
7. Kiedy to ma miejsce?

Do pracy SPOSOBEM II

Przeczytajcie fragment Ewangelii, a następnie na podstawie odpowiedzi udzielonych na poniższe pytania sformułujcie oświadczenie prasowe Jezusa (oświadczenie prasowe to forma komunikatu, który pozbawiony jest jakichkolwiek komentarzy; zawiera fakty, opis zdarzeń, wyjaśnienie przyczyn, prezentację argumentów, itp.).

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał rok łaski od Pana.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczaali Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego.

(Łk 4,16-22a)

1. Kto jest w tej informacji najważniejszy?
2. Co jest najważniejsze w tej informacji?
3. Kto odczuje skutki wydarzenia, o którym mowa?
4. Kto na nim zyska?
5. Gdzie dzieje się opisywane wydarzenie?
6. Dlaczego właśnie tam?
7. Kiedy to ma miejsce?

Przeczytajcie fragment Ewangelii, a następnie na podstawie odpowiedzi udzielonych na poniższe pytania sformułujcie oświadczenie prasowe Jezusa (oświadczenie prasowe to forma komunikatu, który pozbawiony jest jakichkolwiek komentarzy; zawiera fakty, opis zdarzeń, wyjaśnienie przyczyn, prezentację argumentów, itp.).

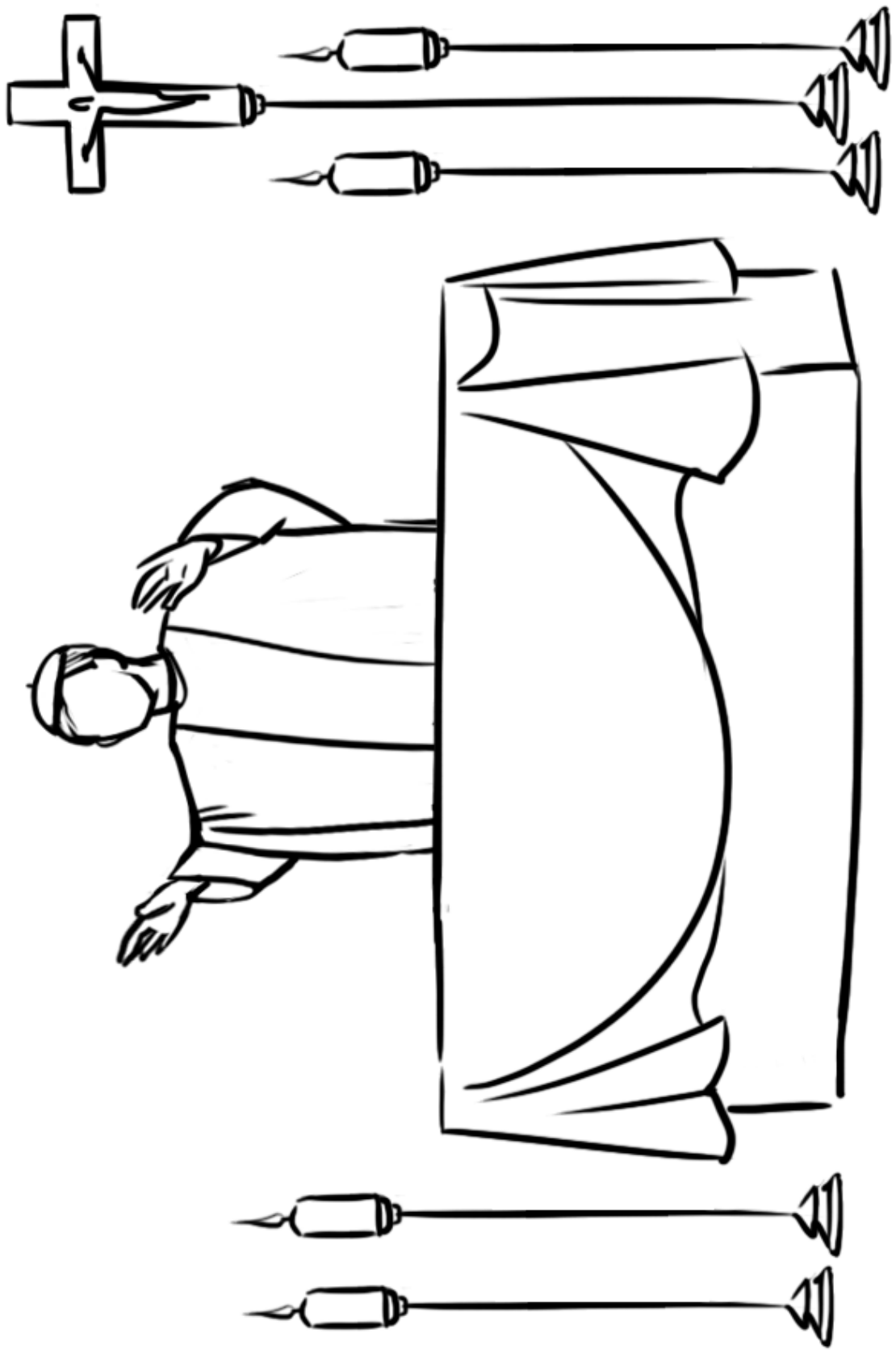
Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, znalazł miejsce, gdzie było napisane:

Duch Pański spoczywa na Mnie,
ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie,
abym ubogim niósł dobrą nowinę,
więźniom głosił wolność,
a niewidomym przejrzenie;
abym uciśnionych odsyłał wolnymi,
abym obwoływał rok łaski od Pana.

Zwinąwszy księgę, oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Niego utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”. A wszyscy przyświadczaali Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego.

(Łk 4,16-22a)

1. Kto jest w tej informacji najważniejszy?
2. Co jest najważniejsze w tej informacji?
3. Kto odczuje skutki wydarzenia, o którym mowa?
4. Kto na nim zyska?
5. Gdzie dzieje się opisywane wydarzenie?
6. Dlaczego właśnie tam?
7. Kiedy to ma miejsce?

LITURGIA SAKRAMENTU BIERZMOWANIA

Teksty liturgii sakramentu bierzmowania	Nazwa i przedstawienie graficzne znaku	Symbolika znaku
<p>Biskup: Najmilsi, prosimy Boga Ojca wszechmogącego, aby łaskawie zesłał Ducha Świętego na te przybrane dzieci swoje, odrodzone już na chrzcie do życia wiecznego. Niech Duch Święty umocni je swoimi darami i przez swoje namaszczenie upodobni do Chrystusa, Syna Bożego.</p> <p>Wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu. Biskup wyciąga ręce nad kandydatami i mówi:</p> <p>Biskup: Boże wszechmogący, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który odrodziłeś te sługi swoje przez wodę i Ducha Świętego i uwolniłeś ich od grzechu, ześlij na nich Ducha Świętego Pocieszyciela, daj im ducha mądrości i rozumu, ducha rady i męstwa, ducha umiejętności i pobożności, napelnij ich duchem bojaźni Twojej. Przez Chrystusa, Pana naszego.</p> <p>Wszyscy: Amen.</p>	 <p>Włożenie rąk</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ gest poświęcenia ✓ uwolnienie, uzdrowienie ✓ zstąpienie mocy Bożej ✓ dar Ducha Świętego ✓ misja i zadanie do wykonania ✓ obdarzenie zdolnościami do wykonania określonych zadań ✓ szczególne wybranie ✓ Boże błogosławieństwo
<p>W zależności od miejscowych warunków albo kandydaci podchodzą pojedynczo do biskupa razem ze swoimi świadkami bierzmowania, albo ustawiają się w odpowiednim miejscu, wówczas biskup podchodzi do każdego. Świadek bierzmowania kładzie prawą rękę na ramieniu kandydata, a kandydat podaje swoje imię biskupowi. Biskup zwilża wielki palec prawej ręki krzyżmem i kreśli nim znak krzyża na czole kandydata, mówiąc:</p> <p>Biskup: N., PRZYJMIJ ZNAMIEŃ DARU DUCHA ŚWIĘTEGO.</p> <p>Kandydat: Amen.</p> <p>Biskup: Pokój z tobą.</p> <p>Kandydat: I z duchem twoim.</p>	 <p>Namaszczenie olejem krzyżma</p>	<ul style="list-style-type: none"> ✓ znak obecności Ducha Świętego ✓ pełnia darów Ducha Świętego ✓ znak szczególnego wybrania i upodobania przez Boga ✓ głębsza przynależność do Chrystusa i do Kościoła ✓ niezniszczalna pieczęć

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii mówiący o tym, jakie jest zadanie uczniów Jezusa.

Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(Mt 5,13-16)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii mówiący o tym, jakie jest zadanie uczniów Jezusa.

Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(Mt 5,13-16)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii mówiący o tym, jakie jest zadanie uczniów Jezusa.

Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(Mt 5,13-16)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii mówiący o tym, jakie jest zadanie uczniów Jezusa.

Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(Mt 5,13-16)

Przeczytajcie uważnie fragment Ewangelii mówiący o tym, jakie jest zadanie uczniów Jezusa.

Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

(Mt 5,13-16)

Grupa 1

Zaprojektujcie spot (hasło, muzyka) reklamujący sól w radio. Możecie go nagrać na dyktafon w telefonie.

Grupa 2

Zaprojektujcie spot (hasło, grafika, ew. muzyka) reklamujący sól w telewizji. Możecie nagrać film telefonem.

Grupa 3

Zaprojektujcie spot (hasło, muzyka) reklamujący światło w radio. Możecie go nagrać na dyktafon w telefonie.

Grupa 4

Zaprojektujcie spot (hasło, grafika, ew. muzyka) reklamujący światło w telewizji. Możecie nagrać film telefonem.

Grupa 5

Przygotujcie wyskakujące okienko reklamowe na stronie internetowej (krótkie hasło i grafika) reklamujące sól.

Grupa 6

Przygotujcie wyskakujące okienko reklamowe na stronie internetowej (krótkie hasło i grafika) reklamujące światło.

Prowadzący: (...) Panie Jezu, w swoim Kościele nieustannie powołujesz ludzi, aby umocnieni Duchem Świętym wprowadzali innych na drogę, którą wskazałeś. Wśród nich są ci, którzy zostali wybrani na świadków dla kandydatów do bierzmowania. Pełnią tę służbę całe życie i potrzebują duchowego umocnienia, aby ich życie jeszcze bardziej było przeniknięte wiarą. Prosimy Cię za nich przez wstawiennictwo świętych, którzy dali piękne świadectwo troski o powierzonych sobie ludzi.

Kandydat 1: Bądź uwielbiony, Panie, w Maryi, Twej Najświętszej Matce, i w Świętym Józefie Twoim opiekunie. Oni uczyli Cię mowy i ludzkich zwyczajów, pod ich opieką wra- stałeś w latach, w mądrości i w łasce. Przez ich wstawiennictwo polecamy Ci tych, którym powierzono wspieranie bierzmowanych swoim świadectwem życia.

Kandydat 2: Bądź uwielbiony, Panie, w posłudze Twoich apostołów, których Ty sam na- uczałeś i wprowadzałeś na drogi rozwoju duchowego. Jako Twoi uczniowie stali się na- uczycielami i wychowawcami narodów. Spraw, aby ci, którzy dziś są Twoimi świadkami, wiernie naśladowali apostołów.

Kandydat 3: Bądź uwielbiony, Panie, w posłudze świętych ludzi, którzy zakładali szkoły, wychowując dzieci i młodzież. Oni stali się wzorem dla chrześcijańskich wychowawców. Wspieraj wszystkich, którzy dziś trudzą się nad wychowaniem swoich podopiecznych.

Kandydat 4: Bądź uwielbiony, Panie, w trosce świętych ludzi, którzy poświęcili swe ży- cie osieroconej, zagubionej i trudnej młodzieży. Ty dałeś im siłę, aby leczyli zranione ser- ca i prostowali krzywe ścieżki życia swoich podopiecznych. Przez ich wstawiennictwo umacniaj tych, którzy widzą, że ich podopieczni zeszli z drogi wiary. Niech nie braknie im sił do wytrwałej modlitwy i cierplivej służby.

Kandydat 5: Bądź uwielbiony, Panie, w świętych i błogosławionych, którzy już w mło- dym wieku dali świadectwo dojrzałości wiary. Dziękujemy za przykład życia św. Sta- nisława Kostki, św. Marii Goretti, św. Alojzego, bł. Karoliny, bł. Hiacynty i bł. Franciszka z Fatimy oraz innych świętych, którzy swoje dziecięce i młodzieńcze serca ofiarowali Tobie. Przez ich wstawiennictwo wspieraj tych, którzy dziś przygotowują się do sakra- mentu bierzmowania, a także tych, którzy mają być ich świadkami.

Kandydat 6: Bądź uwielbiony, Panie, w naszych rodzicach i duszpasterzach, w kateche- tach i animatorach, którzy przyczynili się do rozwoju naszej wiary. Dodaj im siłę, aby byli we wspólnocie parafialnej pierwszymi świadkami wiary i miłości.

Prowadzący: Najlepszy Ojczy, dziękujemy Ci za Twoich świętych, którzy tu na ziemi trosz- czyli się, by nikt nie zgubił drogi do Ciebie ani nie zmarnował otrzymanych od Ciebie talentów. Prosimy, wzbudź w naszej wspólnocie oddanych wychowawców, mądrych na- uczycieli i zdolnych zarządców. Niech każdy z nich będzie dla innych przykładem wierno- ści Tobie i miłowania braci. Prosimy o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Przeczytajcie tekst biblijny na temat wytrwałości na modlitwie, a następnie przekształćcie jego treść w taki sposób, aby jego przesłanie było odwrotne do oryginalnego.

I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

(Łk 11,9-13)

Przeczytajcie tekst biblijny na temat wytrwałości na modlitwie, a następnie przekształćcie jego treść w taki sposób, aby jego przesłanie było odwrotne do oryginalnego.

I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

(Łk 11,9-13)

Przeczytajcie tekst biblijny na temat wytrwałości na modlitwie, a następnie przekształćcie jego treść w taki sposób, aby jego przesłanie było odwrotne do oryginalnego.

I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

(Łk 11,9-13)

Przeczytajcie tekst biblijny na temat wytrwałości na modlitwie, a następnie przekształćcie jego treść w taki sposób, aby jego przesłanie było odwrotne do oryginalnego.

I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

(Łk 11,9-13)

MOJE PRZYGOTOWANIE DO BIERZMOWANIA

miesiąc

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela

Zadania wykonane:

.....